

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [en](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

ИТАЛИАНСКИ

Swipe to change

Семейна медиация

Медиацията може да бъде особено полезна при трансгранични семейни спорове и в случаи на отвлечане на деца от единия родител. Терминът „семеиноправни въпроси“ обхваща широк кръг от спорове — от чисто частни въпроси до такива, в които участват публични органи.

Какво представлява трансграничната семейна медиация?

Трансграничната семейна медиация представлява процес, който се води от безпристрастно и квалифицирано трето лице — медиатор (или няколко такива лица). Медиаторът няма правомощия да налага решения. Той помага на страните да възобновят общуването помежду си и им съдейства сами да разрешат своите проблеми.

Постигнатото споразумение представлява решение, съобразено с конкретния спор на страните, с което се гарантира, че техните решения в качеството им на родители отчитат висшите интереси на детето, когато е засегнато дете.

Семеиноправните въпроси включват: родителска отговорност и право на лични отношения, отвлечане на дете, мерки за закрила на детето, издръжка за деца и бивши партньори, както и други последици от развод или раздяла.

Партньорите биват насърчавани да поемат отговорност за вземане на решенията, свързани със семейството им, като първо се опитат да разрешат конфликтите извън съдебната система.

Ето защо медиацията може да създаде конструктивна атмосфера за обсъждане и да гарантира постигането на почтено споразумение между родителите, с което се зачита и висшият интерес на детето.

Вж. следните страници за повече информация относно:

- [Основни принципи и етапи на медиацията](#)
- [Особености на трансграничната медиация](#)
- [Разходи за трансгранична медиация](#)
- [Правен контекст на трансграничната медиация](#)

Моля, изберете знаме, за да получите подробна информация за съответната страна.

Как функционира тя?

Във всички държави членки страните в спор могат да подадат молба за медиация. В някои държави членки съдията може да прикани страните в спора да се опитат го разрешат чрез медиация.

Ако всички страни в спора са съгласни да се използва медиация, избраният медиатор изготвя график на медиационните срещи. Начинът, по който се избира медиаторът, зависи от конкретната държава. Тази информация може да се намери на съответните национални страници, които са посочени в дясната част на настоящата страница.

Процесуалните представители могат да изиграят важна роля в тази връзка, като предоставят необходимата правна информация, така че страните да могат да вземат информирани решения.

На споразуменията, постигнати в процедура по медиация, може да бъде придадена изпълнителна сила, ако и двете страни го поискат. Това може да бъде постигнато например чрез одобрение от съда или заверка от нотариус.

Процесуалните представители могат да прегледат споразумението, постигнато чрез медиация, за да гарантират неговото правно действие във всички съответни правни системи.

Защо трябва да опитате медиация?

Имате възможност да контролирате изхода от вашия спор.

Медиацията е благоприятна среда, в която ръководеща роля имат страните.

Медиация Ви дава възможност за преразглеждане и коригиране на обхвата на конфликта.

Вие вземате решения и постигате споразумения, но не сте задължени да постигнете споразумение.

Като опитвате медиация, Вие не се отказвате правото си да заведете дело в съда.

Медиацията е процес, в който всички участващи страни печелят.

Медиаторът е безпристрастно и обучено лице, което Ви оказва помощ и съдействие, за да се опитате сами да решите спора.

Медиацията е относително евтина в сравнение със съдебната медиация.

Медиацията е относително бърза. Срещите могат лесно да се насрочват по всяко време, удобно за страните, и да се провеждат на различни места.

Медиацията позволява вземането на гъвкави решения (съобразени с конкретния спор) и спомага за поддържането или изграждането на конструктивни бъдещи отношения и контакти между страните.

В хода на медиацията е възможно процесуален представител да предоставя подкрепа и съвети.

Бъдещият съдебен процес може да бъде съкратен чрез медиацията.

С посочената връзка се достига до страницата [Намиране на медиатор](#).

Ограничения на медиацията

Ако има основания да се смята, че случай не е подходящ за медиация или че една от страните (или и двете) не желае да използва медиация, тогава намесата на съдебните органи е наложителна. Когато се преценява дали случай е подходящ за медиация, със специално внимание трябва да се отдели на откриване на възможни рискове като наличието на домашно насилие и неговия мащаб, злоупотреба с наркотици или алкохол, малтретиране на дете и т.н... Решението дали даден случай е подходящ за медиация трябва да се взема с оглед на всеки конкретен случай и съобразно стандартите, прилагани от медиатора и организацията за медиация.

Последна актуализация: 11/05/2022

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са

споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.

Семейна медиация - Белгия

Медиацията е уредена със закона от 21 февруари 2005 г. Семейната медиация, като всяка друга медиация, може да се проведе в рамките на съдебно производство (съдебна медиация) или извън него (доброволна медиация).

Медиацията, иницирана по искане на една от страните или предложена от съдията, е процес, който изисква съгласието на страните.

Страните се договарят относно назначаването на медиатор (член 1734, ал. 1 от Съдебния кодекс), който може да бъде акредитиран от Федералната комисия по медиация. Всяка от страните може по всяко време да прекрати медиацията (чл. 1729 от Съдебния кодекс.). Медиацията може да се отнася за предмета на целия спор или за част от него (чл. 1735, §2 от Съдебния кодекс).

Във всички казуси от компетентността на семейния съд, след завеждане на иск, секретарят уведомява страните относно възможността за използване на медиация и им предоставя цялата необходима за целта информация (чл. 1253 *ter* 1 от Съдебния кодекс.) При развод поради непреодолими различия съдията може да разпорежи временно отлагане на производството за период не по-дълъг от един месец, през който страните могат да се осведомят относно медиацията (чл. 1255, параграф 6, ал. 2 от Съдебния кодекс.). Съдебните състави за уреждане на спора по взаимно съгласие към семейния съд попадат в обхвата на концепцията за помирение (член 731 от Съдебния кодекс): съдиите следва да помирят страните, дори да не издадат окончателно решение по делото. Медиацията в съдебния кодекс в действителност не позволява съдията да бъде медиатор.

Медиацията се извършва при пълна поверителност и медиаторът е длъжен да пази професионална тайна (чл. 1728, §параграф 1 от Съдебния кодекс.).

Процедурата по медиация включва три фази:

- Назначаване на медиатор от съдията

- Отлагане на делото за по-късна дата от съдията, който определя предварителна сума, която трябва да се заплати като част от възнаграждението на медиатора

- Резултатът от медиацията: ако медиацията е успешна, условията на споразумението са предмет на писмен документ между страните (споразумение за медиация), който може да бъде потвърден от съдията. Ако медиацията е неуспешна, страните могат да иницират (или продължат) съдебната процедура или да поискат, по взаимно съгласие, назначаване на друг медиатор.

Стойността на хонорарите, таксите и условията плащане се определят предварително от страните и медиатора.

Линк към национален сайт, където е поместен списък с медиатори в областта на семейното право: <http://www.fbc-cfm.be/fr/trouver-un-mediateur>

Линк към националния сайт, който предоставя информация относно семейната медиация или относно медиацията като цяло: <http://www.fbc-cfm.be/fr/mediation>

Линк към националното законодателство относно медиацията в семейната сфера: <http://www.fbc-cfm.be/fr/content/national-0>

Последна актуализация: 17/01/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Чехия

В Чешката република медиацията се урежда от Закон № 202/2012 за медиацията („Законът“), който влезе в сила на 1 септември 2012 г. и с който се транспонира Директива 2008/52/ЕО относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси.

Законът урежда правния режим на медиацията по гражданскоправни въпроси, включително по семейноправни въпроси. За да бъде включен в регистъра на медиаторите и да получи разрешение за работа като медиатор в съответствие със Закона, всеки медиатор трябва да положи специализиран изпит.

Когато е уместно и целесъобразно, съдът може да разпорежи на страните да се срещнат с регистриран медиатор за максимален период от три часа и същевременно да спре производството. Ако страна откаже да присъства на такава среща с медиатор без основателна причина, съдът може да я санкционира, като откаже да ѝ присъди — в отклонение от обичайната практика — възстановяване на всички или на част от разноските по производството, в случай че страната спечели делото.

Връзка към чешки уебсайт, който съдържа списък на регистрирани медиатори в областта на семейното право:

<https://mediatori.justice.cz>

Връзка към чешки уебсайт, който съдържа информация относно процедурата по медиация по семейноправни въпроси или относно медиацията като цяло:

Не съществува такъв уебсайт.

Връзки към уебсайтове, които предоставят достъп до чешкото законодателство, уреждащо медиацията по семейноправни въпроси:

<https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=202&r=2012>

http://www.cak.cz/assets/zakon-o-mediaci_aj.pdf (текст на Закона на английски език)

Последна актуализация: 25/03/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Германия

Кратко въведение в семейната медиация в Германия

Извлечение от брошурата „Брачно законодателство“ (*Eherecht*), публикувана от Федералното министерство на правосъдието и защитата на потребителите (Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz), стр. 73:

„6.2.5 Семейна медиация

Двойките, които са в процес на раздяла или развод, често искат да уредят семейните си отношения по взаимно съгласие. В такива случаи медиацията е отлична алтернатива на съдебното производство.

Правната уредба на медиацията е създадена със Закона за медиацията (*Mediationsgesetz*), който влезе в сила на 26 юли 2012 г.

Медиацията помага на страните да намерят решение по взаимно съгласие на техния спор с помощта на безпристрастно лице (медиатор).

Участниците са отговорни за разрешаването на спора, като медиаторът няма правомощия да взема решения.

Това означава, че за разлика от съдебното дело могат да бъдат определени действителните интереси и нужди на участващите лица и да бъдат използвани като основа за решение, което е съобразено с конкретния спор. В съдебните решенията е по-малко вероятно да бъдат взети предвид интересите на участниците. Ето защо решенията чрез медиация се приемат по-добре от участниците и обикновено са по-ефективни в дългосрочен план. Медиацията може да доведе до изготвянето на договорни споразумения, свързани например с издръжка, имущество, собственост, родителска отговорност или право на лични отношения с децата.

Като част от бракоразводното производство съдът може да разпорежи съпрузите, заедно или поотделно, да посетят безплатна информационна сесия за медиацията или да участват в друга форма на извънсъдебно уреждане на висящи акцесорни въпроси [1] с помощта на лице или орган, определен от съда, и да представят удостоверение, потвърждаващо тяхното участие (член 135 от Закона за производството по семейни спорове и охранителните производства — *Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*). Това разпореждане не може да бъде принудително изпълнено. При вземането на решение за разпределянето на разноските обаче, съдът може да вземе предвид неспазването му (член 150, алинея 4 от Закона за производството по семейни спорове и охранителните производства).“

Същото се прилага за въпросите, свързани с произхода, съгласно член 156, алинея 1, изречения 3 и 5 и член 81, алинея 2, точка 5 от Закона за производството по семейни спорове и охранителните производства. В такива случаи съдът може да разпорежи родителите да посетят информационна сесия за медиацията или да участват в друга форма на извънсъдебно уреждане на спорове. Това разпореждане не може да бъде принудително изпълнено, но при вземането на решение за разпределянето на процесуалните разноси съдът може да вземе предвид неспазването му.

Връзки към германски уебсайтове, където можете да намерите медиатори по семейноправни въпроси

- Internationales Mediationszentrum für Familienkonflikte und Kindesentführung (MiKK e. V.), Fasanenstraße 12, 10623 Berlin, Germany (международна медиация при семейни спорове и отвлечане на деца)

<http://www.mikk-ev.de/>

- Zentrale Anlaufstelle für grenzüberschreitende Kindschaftskonflikte beim Internationalen Sozialdienst im Deutschen Verein (ZAnK), Michaelkirchstraße 17 /18, 10179 Berlin, Germany (медиация при трансгранични случаи, свързани с деца)

<http://www.zank.de/>

Връзки към германски уебсайтове, където можете да намерите информация за семейната медиация или за медиацията като цяло

- Bundesverband Mediation e.V. (BM), Wittestr. (асоциация за медиация) 30 K, 13509 Berlin

<http://www.bmev.de/>

- Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V. (BAFM), Spichernstraße 11, 10777 Berlin (временна асоциация за семейна медиация)

<http://www.bafm-mediation.de/>

Връзки към германското законодателство в областта на семейната медиация

- Федералното министерство на правосъдието и защитата на потребителите (Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz), Mohrenstraße 37, 10117 Berlin

<http://www.bmju.de/>

- Закон за насърчаване на медиацията и други начини за извънсъдебно решаване на спорове (*Gesetz zur Förderung der Mediation und anderer Verfahren der außergerichtlichen Konfliktbeilegung*) (BGBl. (*Bundesgesetzblatt*, Федерален държавен вестник), 2012 г. част I, бр. 35 от 25 юли 2012 г.)

<https://www.bmju.de/SharedDocs/Gesetzgebungsverfahren/Archiv>

/Gesetz_zur_Foerderung_der_Mediation_und_anderer_Verfahren_der_aeußergerichtlichen_Konfliktbeilegung.html

[1] Акцесорни въпроси са например споровете, отнасящи се до режима на брачно-имуществени отношения, паричното изравняване между пенсионните права на разведените съпрузи, плащането на издръжка, семейното жилище и разходите за домакинството.

Последна актуализация: 15/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Естония

Услугата по семейна медиация е предназначена за родители, които са се разделили или са в процес на разделяне, които имат поне едно ненавършило пълнолетие дете заедно и които не са успели да постигнат споразумение по въпроси, свързани с условията на живот на детето (като например договорености за контакти и издръжка). Семейният медиатор, като неутрална страна, помага на родителите да обменят идеи и да постигнат взаимно удовлетворително споразумение. Целта на процедурата по медиация е не толкова да се постигне помирение, колкото да се постигне практическо уреждане на спора.

Семейната медиация е по-бърза, по-благоприятна и по-добра за психичното здраве на родителите и е по-благоприятна за благосъстоянието на детето; споразуменията, постигнати между родителите чрез този метод, са по-ефективни, отколкото постигнатите в съда. От 1 септември 2022 г. услугите по семейна медиация също са налични безплатно като услуга, предоставяна от държавата. Достъпът до услугата се осъществява чрез контакт със Съвета за социално осигуряване. Съдията може също така да разпорежи процедура по семейна медиация в рамките на съдебно производство.

Съгласно Закона за финансираните от държавата услуги за семейнамедиация (*riikliku perelepitusteenuse seadus*) семейният медиатор е: лице, което пряко провежда помирителна процедура и е в договорни отношения със Съвета за социално осигуряване и което подпомага родителите (наричани по-долу „страните по медиацията“) при намирането на решение на спор относно условията на живот на непълнолетното им дете, като се отчита висшият интерес на детето.

По смисъла на Закона за помириението (*lepitusseadus*) медиаторът трябва да бъде:

1) физическо лице, на което страните са възложили да посредничи по спор между тях (например експерт по психология или социални въпроси (включително закрила на детето и социална работа) или правен специалист). Медиаторът може да действа чрез юридическо лице, с което е в трудовоправна или друга договорна връзка;

2) адвокат, който е направил декларация в този смисъл пред съвета на Естонската адвокатска колегия;

3) нотариус, който е направил декларация в този смисъл пред съвета на Нотариалната камара;

4) в случаите, предвидени в закона, държавен или местен орган за медиация.

Организацията на услугата по семейна медиация в Република Естония се урежда от следните законови актове:

☑ [Закона за финансираните от държавата услуги за семейна медиация.](#)

☑ [Закона за помирието](#)

☑ [Закона за социалното подпомагане](#)

☑ [Закона за семейното право и](#)

☑ [Гражданския процесуален кодекс.](#)

В Естония семейните медиатори понастоящем се представляват от [Естонската асоциация на медиаторите \(Eesti Lepitajate Ühing\)](#) и [Института за медиация \(Lepituse Instituut\)](#). Работата на медиаторите във финансираната от държавата служба за семейна медиация се координира от [Съвета за социално осигуряване](#).

Последна актуализация: 22/02/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Ирландия

Законът за медиацията от 2017 г. не урежда специфично случаи на трансгранична медиация и медиацията съгласно Закона е винаги доброволна.

Ако бъде започната трансграничната семейна медиация в Ирландия, тогава се прилагат разпоредбите на Закона.

Законът за медиацията от 2017 г. <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2017/act/27/enacted/en/html> влезе в сила на 1 януари 2018 г. Законът съдържа разпоредби за всеобхватна законова уредба, която има за цел да насърчи разрешаването на спорове посредством медиация като алтернатива на съдебните производства. Основната цел на Закона е да се насърчи медиацията като надеждна, ефективна и ефикасна алтернатива на съдебните производства и по този начин да се намалят правните разходи, да се ускори разрешаването на споровете и да се намалят стресът и ожесточеността, които често съпътстват съдебното производство.

Законът:

съдържа общи принципи за провеждане на медиация от квалифицирани медиатори — раздели 6—8;

предвижда въвеждането на кодекси на практики за провеждането на медиация от квалифицирани медиатори — раздел 9;

предвижда, че комуникацията между страните по време на процедурата по медиация е поверителна — раздел 10;

предвижда възможността за създаване в бъдеще на Съвет за медиация, който да упражнява надзор върху развитието на сектора — раздел 12;

въвежда задължение за солиситърите и баристърите да съветват страните по спорове да разглеждат възможността да използват медиацията като средство за разрешаването им — раздели 14 и 15;

предвижда, че съдът може, по своя собствена инициатива или по инициатива на страните, да покани страните да разгледат възможността за медиация като средство за разрешаване на спора — раздел 16;

урежда последиците от медиацията по отношение на давностните и преклузивните срокове — раздел 18;

предвижда, че съдът може, при присъждането на разноски по производствата, посочени в раздел 16 от Закона, ако счита това за справедливо, да вземе предвид неоснователните откази или бездействия на страни в производството във връзка с обмислянето на възможността за използване на медиация или неоснователните откази или бездействия на страни във връзка с участие в медиация след покана за такова участие, отправена от съда съгласно раздел 16 — раздели 20 и 21.

Приложното поле на Закона включва всички граждански производства, които могат да бъдат започнати пред съд, без някои изключения,

предвидени в раздел 3 от Закона.

Последна актуализация: 12/04/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Гърция

Семейна медиация

Изразът „семейна медиация“ се отнася до форма на извънсъдебно уреждане на семейни спорове (т.е. парични спорове и имуществени спорове, произтичащи от брачни отношения или от съжителство, или от отношенията между родители и деца, както и други семейни спорове), при която страните получават помощ, за да стигнат до взаимно приемливо споразумение.

I. Институтът на медиацията (*διαμεσολάβηση*) е въведен в гръцката правосъдна система със **Закон № 3898/2010** за медиацията по граждански и търговски дела (Държавен вестник, серия I, бр. 211/16-10-2010), с който се транспонира Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г.

Съгласно член 2 от Закон № 3898/2010, „частноправните спорове могат да бъдат предмет на медиация по съгласие на страните, ако те могат да се разпоредят с предмета на спора“, а член 8 от същия закон предвижда, че: „1. Страните или техните законни представители, или техните представители, когато става въпрос за юридически лица, участват в медиацията със своя адвокат. 2. Медиаторът се определя от страните или от трето лице по техен избор. 3. Процедурата по медиация се определя от медиатора в съгласие със страните, които могат да я прекратят, когато пожелаят. Процедурата по медиация е поверителна и не се води протокол. В хода на медиацията медиаторът може да общува и да се среща с всяка от страните“. След приключване на процедурата медиаторът трябва да изготви протокол от медиацията (член 9 от Закон № 3898/2010), който да включва постигнатото споразумение, подписано от медиатора, страните и адвокатите на страните. При изразено желание от поне една от страните медиаторът трябва също така да внесе протокола в деловодството на компетентния първоинстанционен съд, след което решението подлежи на принудително изпълнение.

Възнаграждението на медиатора е на база почасова ставка и за максимален срок от 24 часа, който включва времето, отделено за подготовка на медиацията. Страните и медиаторът могат да се споразумеят за различен начин на възнаграждение. Възнаграждението на медиатора се поема поравно от страните, освен ако не бъде договорено друго. Всяка страна поема разходите за възнаграждението на своя адвокат. Размерът на почасовата ставка се определя и изменя с решение на министъра на правосъдието, прозрачността и правата на човека.

(Вж. <http://www.diamesolavisi.gov.gr/>)

II. Освен това с **член 214В, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс**, който е въведен с член 7 от Закон № 4055/2012, се въвежда институтът на съдебната медиация (*δικαστική μεσολάβηση*). Съгласно този член „частноправните спорове могат да бъдат решени и чрез прибегване до съдебна медиация. Прибегването до съдебна медиация е доброволно и може да стане преди предявяването на иска или в хода на производството“. Параграф 3, последна алинея от същия член гласи, че „всяка страна, която има правен интерес, може чрез адвокат, действащ от нейно име, да внесе писмено искане делото да бъде отнесено до съдия-медиатор“. Същият член гласи още „4. Съдът, пред който делото е висящо, може по всяко време, ако е уместно и като се вземат предвид всички обстоятелства, да призове страните да прибегнат до съдебна медиация с оглед уреждане на спора и същевременно, ако е налице съгласие между страните, да отложи разглеждането на делото за кратък срок, не по-дълъг от шест месеца. 5. Ако страните стигнат до споразумение, се изготвя протокол от медиацията. Протоколът се подписва от медиатора, страните и адвокатите на страните, а оригиналът се внася в деловодството на първоинстанционния съд, в който се е състояла медиацията ... След като протоколът от медиацията се внесе в деловодството на първоинстанционния съд, ако страните са постигнали съгласие, че е налице претенция, той представлява изпълнително основание в съответствие с член 904, параграф 2, буква γ) от Гражданския процесуален кодекс“. Разходите за съдебната медиация безпроблемно попадат в приложното поле на Закона за предоставяне на правна помощ на граждани с ниски доходи (Закон № 3226/2004).

Две важни разпоредби са новият **член 116А от Гражданския процесуален кодекс** (въведен с член 1, параграф 2 от Закон № 4335/2015), който гласи, че „на всеки етап в хода на производството и във всички производства съдът насърчава ... избора на медиацията като средство за извънсъдебно уреждане на спора“, и **член 214Г от Гражданския процесуален кодекс**, който гласи, че „съдът предлага на страните да прибегнат до медиация, ако това е уместно с оглед на обстоятелствата по делото. Ако предложението на съда бъде прието, разглеждането на делото се отлага за срок от три месеца. Същото важи и ако самите страни решат да прибегнат до медиация в хода на делото“.

В Гърция няма законодателство, което да урежда специално семейната медиация, поради което се прилагат посочените по-горе общи правила относно медиацията и съдебната медиация.

Брачните или партньорските двойки с различно гражданство създават двукултурни семейства. При трансграничните дела в случай на развод или разделяла освен обичайните спорове във връзка със семейни въпроси (напр. упражняването на родителската отговорност, упражняването на родителските права, правото на лични отношения с детето, издръжката на детето, имуществените въпроси между съпрузите) могат да възникнат и по-сериозни проблеми, като например отвлечането на дете. В тези случаи могат лесно да се прилагат горепосочените правила относно медиацията и съдебната медиация, които са съвместими с вече приложимите правила на член 7, параграф 2, буква с) от Хагската конвенция от 1980 г. и член 55, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕО) № 2201/2003 (Регламент „Брюксел IIa“).

Последна актуализация: 17/01/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [es](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Семейна медиация - Испания

1. Уредба на медиацията

В Испания няма специална уредба на семейната медиация. Тя обаче е включена като гражданскоправен въпрос в [Закон 5/12 от 6 юли 2012 г. за медиацията по граждански и търговски дела](#), който урежда най-общо медиацията в тези области.

В членове 3 и 27 от горепосочения Закон 5/12 се съдържат специфични разпоредби за медиацията по трансгранични дела.

Някои автономни области, които имат юрисдикция в тази област, също са уредили медиацията по начин, който е доста сходен с националното законодателство. Цялото законодателство за медиацията на равнище автономна област може да бъде намерено на адрес:

<http://www.poderjudicial.es/cgjp/es/Temas/Mediacion/Normativa-y-jurisprudencia/Leyes-Autonomicas/>

2 Процедура по семейна медиация

Семейната медиация в Испания е напълно доброволна и се води, наред с другото, от принципите на поверителност, равнопоставеност на страните и безпристрастност на медиатора.

За да се улесни медиацията по дела, включващи, наред с другото, трансгранична семейна медиация, общото законодателство в областта на медиацията изрично позволява тя да се извършва чрез видеоконферентна връзка или други електронни средства, които позволяват предаването на звук или образ. Страните могат да прибегнат до медиация преди началото на съдебното производство, докато то е в ход и дори след приключването му с цел да променят изхода от него или да улеснят изпълнението на съдебното решение.

Процедурата по медиация е относително проста, независимо от това кога се провежда. Страните се свързват с изборения от тях медиатор или, ако участват във всяко семейно производство — с определения от съдията медиатор. Първо се провежда информационна среща, за да могат страните да се запознаят с процедурата по медиация и ако и двете страни са съгласни с процедурата, тя може да започне. Медиаторът ръководи срещите за медиация, за да даде възможност на всяка страна да изложи своята позиция и страните да се опитат да постигнат съгласие.

Процедурата приключва със или без съгласие по всички или някои от въпросите. Резултатът се записва в протокол и ако има споразумение, то трябва да бъде представено на съдебния орган за одобрение или, ако то не се отнася до навършили пълнолетие деца или деца с увреждания, протоколът може да бъде представен на нотариус, който може да го завери с публичен акт, подлежащ на изпълнение. След това тя може да бъде приведена в изпълнение.

Ако медиацията се проведе преди започването на съдебно производство и страните се споразумеят, съдебното производство се ускорява, тъй като страните преминават към опростено производство, при което и двете страни представят споразумението пред Съда по семейни въпроси (*Juzgado de Familia*), който го одобрява, ако то не противоречи на закона или на интересите на ненавършилите пълнолетие деца или на децата с увреждания на двойката ([вж. член 777 от Гражданския процесуален кодекс](#)).

Ако съдебното производство е започнало, без страните да са прибегнали до медиация, съдията може, като вземе предвид всички обстоятелства по делото, да приеме, че страните следва да прибегнат до медиация, и Съдът по семейни въпроси ще ги насочи към безплатна информационна среща. Ако те решат да прибегнат до медиация, производството не се спира, освен ако страните не поискат неговото спиране или ако в крайна сметка не се постигне одобрено от съда споразумение. Ако обаче не бъде постигнато споразумение или ако страните не желаят да използват медиация, се постановява съдебно решение по всички точки, по които страните не са постигнали споразумение.

Семейна медиация не е възможна по производство за основано на пола насилие между страните.

Информационната среща е безплатна, но самата медиация включва разноски, които се поемат от страните, освен ако те не отговорят на изискванията за правна помощ. Цялата информация за съдържанието и изискванията за получаване на правна помощ можете да намерите на следния адрес:

<https://www.mjusticia.gob.es/cs/Satellite/Portal/es/servicios-ciudadano/framites-gestiones-personales/asistencia-juridica-gratuita>.

3 Професията семеен медиатор и достъпа до медиатор

Медиаторът трябва да има висше образование или професионално обучение от по-висока степен и освен това, за да практикува медиация, трябва да е преминал специално обучение, което се предоставя в институции, акредитирани за тази цел.

За да може да практикува семейна медиация, не се изисква медиаторът да бъде вписан в определен регистър, но все пак регистри, в които медиаторите могат да се вписват, съществуват както на национално равнище (Регистър на медиаторите и институциите за медиация — *Registro de Mediadores e Instituciones de Mediación*, чийто уебсайт е посочен по-долу), така и на равнището на автономните области (регионално равнище). Почти всички автономни области са създали публична служба за медиация на регионално равнище. За информация относно това просто отидете на раздела за медиация на уебсайтовете на институциите, където с различна степен на подробности се обяснява как работи системата за медиация и се предоставя информация и връзка към Регистъра на медиаторите, когато такъв съществува. Обикновено на уебсайтовете също има формуляри за искане на медиация, които препращат към специализираните агенции, създадени за извършването на медиация.

За да намерите семеен медиатор, трябва да направите разграничение между медиация, която се провежда, след като производството е започнало, и такава, която се провежда независимо от производството. Ако медиацията е поискана след започване на производството, съответният Съд по семейни въпроси ще насочи страните към прилежащите му органи за семейна медиация, но ако медиацията се извършва преди или извън съдебното производство, страната сама ще трябва да потърси семеен медиатор. Следните източници на информация могат да бъдат полезни:

- посоченият по-горе Регистър на медиаторите и институциите за медиация на национално равнище:

<https://www.mjusticia.gob.es/es/ciudadania/registros/mediadores-instituciones>,

- следните институции, посочени от Министерството на правосъдието:

<https://remediabusador.mjusticia.gob.es/remediabusador/RegistroInstitucion>,

- службите за медиация, посочени за всяка автономна област от Генералния съвет на съдебната власт (*Consejo General del Poder Judicial*):

<http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Temas/Mediacion/Servicios-de-Mediacion-Intrajudicial/Mediacion-Familiar/>,

- службите за медиация, създадени от различните автономни области. Обикновено на уебсайтовете на институциите на автономните области има информация за тях.

Освен посоченото по-горе, повече информация относно процедурата по семейна медиация, приложимото законодателство, съществуващите в различните автономни области служби за медиация и съответните формалности можете да намерите на уебсайта на Генералния съвет на съдебната власт:

<http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Temas/Mediacion>.

Последна актуализация: 05/07/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази

страница е била наскоро променена. Езикова версия, която

търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Семейна медиация - Франция

Трансграничната семейна медиация е насърчавана от международните и европейските инструменти за сътрудничество с цел подпомагане на облекченото и бързо уреждане на спорове. В рамките на компетентния си централен орган Франция създаде звено за насърчаване използването на медиация при трансгранични случаи. Необходимо е също така да се представят националните правила в областта на медиацията, които се прилагат и при трансгранични случаи.

Национална нормативна уредба:

Съдебната медиация във Франция е уредена със Закон № 95—125 от 8 февруари 1995 г., последван от Указ № 2012—66 от 22 юли 1996 г. Всеки съдия, сезиран със спор, може със съгласието на страните да определи медиатор—квалифицирано, независимо и безпристрастно трето лице. Наредба № 2011—1540 от 16 ноември 2011 г., с която е въведена Директива 2008/52/ЕО от 21 май 2008 г., измени закона от 8 февруари 1995 г. Този закон определя медиацията като всяка структурирана процедура, при която две или повече страни се опитват сами, на доброволни начала, да постигнат споразумение за разрешаване на спора между тях с помощта на трета страна. Той създава общ режим за всички медиации. Съществува държавна диплома в областта на семейната медиация, създадена с указ от 2 декември 2003 г. ([членове R.451—66 и сл. от Кодекс за социално подпомагане и семействата](#)) и наредбите от 12 февруари 2004 г. и 19 март 2012 г. Въпреки това понастоящем тази диплома не е задължителна за упражняване на семейна медиация, тъй като професията семеен медиатор не е регламентирана.

Семейната медиация може да се използва:

- 1) без съдебно производство: това е т.нар. традиционна семейна медиация; в този случай медиаторът е ангажиран пряко от страните;
- 2) в хода на съдебно производство: член 1071 от Гражданския процесуален кодекс, член 255 и член 373-2-10 от Гражданския кодекс; съдията по семейни дела (JAF) може да предложи на страните медиация и да определи семеен медиатор, след като получи съгласието им. JAF може да задължи страните да се срещнат със семеен медиатор, който да ги запознае с целта и протичането на семейната медиация.

Постигнатото в края на семейната медиация споразумение може да подлежи на одобрение от съда по семейни дела (членове 1534 и 1565 и сл. от Гражданския процесуален кодекс). Съдията одобрява споразумението, освен ако установи, че то не защитава в достатъчна степен интересите на детето или че съгласието на родителите не е било предоставено свободно (член 373-2-7, втора алинея от Гражданския кодекс) или най-общо, че може да застраши обществения ред.

Семейната медиация, когато се извършва от звеното за международна семейна медиация (CMFI), е безплатна. Тя се заплаща, когато страните възлагат медиацията на частен медиатор. Финансовото участие на страните се определя въз основа на официална тарифа на услугите по медиация, която се основава на принципа на плащане за сеанс и на човек и зависи от доходите на страните (получаване на правна помощ или на плащания от Службата по семейните надбавки). Препратка към съответните разпоредби на Гражданския процесуален кодекс: [тук](#) (56 Kb)

Връзка към [страницата с информация от Министерството на правосъдието](#) относно семейната медиация

Връзка към списъци с медиатори: за да намерите услуга по семейна медиация в близост до вас, потърсете: „семейна медиация“ в раздел „категории“ на уебсайта [Правосъдие в региона](#).

Трансгранична семейна медиация

Международната семейна медиация е предвидена в инструментите за международно сътрудничество в областта на семейното право (Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. и Регламент “Брюксел IIa”) с цел да се улеснят споразуменията по взаимно съгласие относно връщането на дете в случай на международно отвлечане на дете или относно упражняването на правото на лични отношения с родител.

Заинтересованите лица могат:

1) Да се обърнат към медиатори, които упражняват свободна професия или работят в доброволческия сектор: списък на медиаторите в областта на международното семейно право е на разположение на следния адрес: <http://www.justice.gouv.fr/justice-civile-11861/enlevement-parental-12063/sources-listes-des-mediateurs-familiaux-internationaux-26139.html> (или щракнете [тук](#)).

2) Да използват медиация чрез звеното за международна семейна медиация в рамките на службата към Министерството на правосъдието във Франция, която изпълнява функцията на френския централен орган по Хагските конвенции от 25 октомври 1980 г. и 19 октомври 1996 г. и за Регламент “Брюксел IIa”. Централният орган предлага използването на медиация при сътрудничество по случаи, с които е сезиран, но може също така да предприеме действия според ситуацията, извън случаите на сътрудничество, в случай на неправомерно отвеждане на деца, трансгранично право на лични отношения и трансгранична защита на непълнолетните лица.

За да започне процедура по медиация, поне единият родител трябва да пребивава във Франция, а другият в чужбина, независимо от тяхното гражданство. Звеното за медиация, сезирано от родител с искане за международна семейна медиация, отправя предложение до другия родител. Мярката трябва да бъде **доброволна: не може да има принуда за използването на международна семейна медиация**. Медиаторите на звеното изпълняват задълженията си безпристрастно и с дължимата грижа, а медиацията се подчинява на принципа на поверителност.

Медиацията, която се извършва в рамките на звеното за международна семейна медиация на Министерството на правосъдието, е безплатна. Искането, придружено от документи относно предишните или текущите процедури във Франция или в чужбина, трябва да бъде изпратено по пощата на следния адрес:

Ministère de la Justice (Министерство на правосъдието)

Direction des affaires civiles et du Sceau – BDIP

Cellule de médiation familiale internationale

13 place Vendôme

75 042 Paris Cedex 01

То може да се изпрати и по електронна поща: entraide-civile-internationale@justice.gouv.fr

Връзка към уебсайта на Министерството на правосъдието (звено за международната семейна медиация): <http://www.justice.gouv.fr/justice-civile-11861/enlevement-parental-12063/la-mediation-21106.html>

Последна актуализация: 25/05/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Семейна медиация - Хърватия

МЕДИАЦИЯ

На 1 ноември 2015 г. в Република Хърватия влезе в сила нов Закон за семейството (*Obiteljski zakon*) (*Narodne novine* (NN; Държавен вестник на Република Хърватия) № 103/15 и 98/19). Той се състои от 10 отделни части, като със седмата част се урежда областта на задължителното консултиране и семейната медиация.

Задължителното консултиране е начин да се помогне на членовете на семейството да постигнат споразумения относно семейните отношения, като в същото време се обръща специално внимание на защитата на семейните отношения, които засягат дете, и на правните последици от липсата на споразумение и образуването на съдебно производство, в рамките на което се вземат решения за личните права на детето.

Задължителното консултиране се провежда от екип от експерти от съответното териториално поделение на Хърватския институт по социални дейности (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) в зависимост от постоянното или временното местопребиване на детето или мястото на последното съвместно постоянно или временно местопребиване на съпрузите или извънбрачните партньори. Съгласно Закона за семейството задължително консултиране не се провежда преди пристъпване към изпълнително или обезпечително производство. Членовете на семейството участват в задължителното консултиране лично и без пълномощник.

Задължително консултиране се провежда: 1. преди да се образува производство за развод между съпрузи, които имат общо малолетно или непълнолетно дете, и 2. преди да се образува друго съдебно производство за упражняване на родителски права и лични отношения с дете. Не се

провежда задължително консултиране преди образуване на производство за развод, ако единият или и двамата съпрузи са: 1. лишени от дееспособност, ако не разбират значението и последиците от процедурата, дори с помощта на специалист, 2. неспособни да извършват преценка, или 3. с неизвестно постоянно или временно местопребиваване.

Задължителното консултиране се иницира с подаването на писмена или устна молба от една от страните до центъра за социално подпомагане.

При получаване на молбата за задължително консултиране, центърът за социално подпомагане е задължен да планира среща и да призове страните. Като изключение, ако центърът за социално подпомагане прецени, че при дадените обстоятелства съвместната среща няма да бъде от полза или ако едната или и двете страни поискат това поради основателни причини, се планират и провеждат отделни срещи със страните.

Семейната медиация е процедура, в която членовете на семейството участват доброволно. Като изключение първата среща за семейна медиация, преди да бъде образувано производството за развод, е задължителна.

Семейната медиация е процедура, при която страните се опитват да постигнат споразумение по семеен спор с помощта на един или повече медиатори по семейни спорове. Медиаторът по семейни спорове е безпристрастно и специално обучено лице, вписано в регистъра на медиаторите по семейни спорове. Основната цел на процедурата по семейна медиация е да се изготви план за споделено полагане на родителски грижи и други споразумения по отношение на детето. Освен за постигането на тази цел, в рамките на процедура по семейна медиация страните могат да се договорят по всякакви други въпроси, свързани с активи, както и по други въпроси.

Семейна медиация не се провежда: 1. в случаите, когато екипът от експерти към центъра за социално подпомагане или медиаторът по семейни спорове прецени, че равностойното участие на съпрузите в процедурата по семейна медиация не е възможно поради домашно насилие, 2. ако единият или двамата съпрузи са недееспособни и ако не могат да разберат значението и правните последици от процедурата, дори и с помощта на специалист, 3. ако единият или и двамата съпрузи не са в състояние да извършват преценка, и 4. ако не е известно временното или постоянното местопребиваване на единия от съпрузите.

Семейна медиация може да се провежда независимо от наличието на съдебно производство преди образуване на съдебно производство, в хода на съдебното производство или след приключването му. Съгласно Закона за семейството семейна медиация не се провежда преди пристъпване към изпълнително и обезпечително производство. Като изключение в хода на процеса на изпълнение за целите на упражняване на лични отношения с детето, съдът може да предложи на страните да участват в семейна медиация. Поради това след провеждането на среща със страните и като вземе предвид обстоятелствата по делото, съдът може да забави изпълнението за тридесет дни и да разпореди на специалист да разговаря с детето или да предложи на страните да участват в семейна медиация, за да постигнат споразумение по спора; ако е необходимо, съдът може да издаде решение, в което да определи по-подробно упражняването на лични отношения по време на събеседването със специалист или на семейна медиация, и съдът няма да продължи в тази насока, ако семейната медиация се окаже неуспешна или ако са необходими спешни действия.

Медиаторите по семейни спорове и другите лица, участващи в процедурата по семейна медиация, са длъжни да пазят поверителни информацията и данните, с които се запознават в хода на процедурата по семейна медиация във връзка с трети лица, освен: 1. когато е необходимо да съобщат информация за целите на сключването или изпълнението на споразумението, или 2. когато е необходимо да съобщат информация, с цел да се защити дете, чието благополучие е застрашено, или с цел да се премахне опасността от сериозно нарушаване на психическата и физическата неприкосновеност на лицето. Медиаторът по семейни спорове е задължен да информира страните за обхвата на принципа на поверителност.

Що се отнася до споразумението, постигнато в рамките на семейната медиация, в Закона за семейството се посочва, че планът за споделено полагане на родителски грижи или други споразумения, постигнати в процедурата по семейна медиация, трябва да бъдат в писмен вид и да бъдат подписани от всички страни, както и че те ще бъдат равностойни на изпълнително основание, ако съдът ги одобри в рамките на охранителни производства по предложение на страните.

Ако страните не постигнат споразумение относно плана за споделено полагане на родителски грижи или относно други спорни семейни отношения, медиаторът по семейни спорове ще посочи в доклада относно спирането на процедурата по семейна медиация дали и двете страни са участвали активно. Докладът относно спирането на семейната медиация се предоставя на участниците. Медиаторът по семейни спорове ще представи доклад относно спирането на семейната медиация на съда, който ще спре производството поради провеждане на процедура по семейна медиация.

В случай че в хода на съдебното производство страните предложат спорът да се реши чрез консенсусно споразумение чрез процедура по семейна медиация, съдът може да спре производството, като в този случай ще определи тримесечен срок, в рамките на който страните могат да се опитат да решат спора чрез процедура по семейна медиация. В случай че в хода на съдебното производство съдът реши, че е налице възможност за постигане на консенсусно споразумение по семейния спор, той може също така да предложи на страните процедура по семейна медиация. Ако страните се споразумеят да участват в процедура по семейна медиация, съдът ще спре производството и ще определи тримесечен срок, в рамките на който страните могат да се опитат да решат спора в процедурата по семейна медиация. Ако в рамките на тримесечния срок за провеждане на семейна медиация, определен от съда, страните не успеят да решат спора в рамките на процедура по семейна медиация, или ако страните предложат продължаване на съдебното производство, преди да изтече този срок, съдът ще възобнови производството. Преди да вземе решение относно спирането на производството, съдът е длъжен да прецени дали спирането е подходящо с оглед на нуждата от спешно действие в случаите, в които се решават правата и интересите на детето.

В процедурата по семейна медиация медиаторът по семейни спорове е задължен да информира участниците да се погрижат за благополучието на детето и може да позволи на децата да изразят мнението си в процедурата по семейна медиация със съгласието на техните родители.

Медиаторът по семейни спорове, който провежда процедурата по семейна медиация, може да не участва в изготвянето на писмените експертни становища или оценки на семейството или да участва по друг начин в съдебното производство, в което се решава спорът на страните, участващи в семейната медиация, освен в посочените от закона случаи.

Ако семейната медиация се провежда от медиатори по семейни спорове, които работят в системата за социално подпомагане, страните не плащат възнаграденията за работата на медиаторите по семейни спорове. Ако семейната медиация се провежда от медиатори по семейни спорове извън системата за социално подпомагане, страните поемат разходите за участието си.

Разпоредбите, които уреждат медиацията, се прилагат по подходящ начин в процедурата по семейна медиация.

За допълнителна информация, моля вижте:

Закон за семейството (NN № 103/15 и 98/19)

Правила за задължителното консултиране (*Pravilnik o obližnom savjetovanju*; NN № 123/15)

Правила за семейната медиация (*Pravilnik o obiteljskoj medijaciji*; NN № 123/15, 132/15 и 132/17)

Закон за медиацията (*Zakon o mirenju*; NN № 18/11)

Последна актуализация: 03/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [it](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) вече са преведени.

Семейна медиация - Италия

Семейната медиация е процес, който може да бъде използван доброволно от съпрузи или партньори, преминаващи през трудности, за разрешаване на техен спор с помощта на един или няколко медиатори. Задачата на медиаторите е да улеснят общуването и да помогнат на страните да се справят както с емоционалните, така и с материалните аспекти на раздялата (делба на имуществото, плащания на издръжка, използване на семейното жилище и т.н.). Тяхна задача е също така да насърчат страните да постигнат договорености, които в най-голяма степен отговарят на потребностите на всички членове на семейството.

Като цяло медиацията е уредена със Законодателен декрет № 28 от 4 март 2010 г., с измененията му, за „Прилагане на член 60 от Закон № 69 от 18 юни 2009 г. за медиацията, целяща помирение в граждански и търговски спорове“.

В този закон е предвидена процедурата за извънсъдебно уреждане на спорове за **прехвърляеми права**. По някои изрично посочени въпроси медиацията е **условие за допустимост** на иска.

Що се отнася до семейноправните въпроси, предварителната медиация е задължителна само по спорове относно семейни споразумения (т.е. договори, чрез които [предприемач](#) прехвърля, изцяло или отчасти, своето [предприятие](#) на един или няколко низходящи).

Медиацията е доброволна по всички други семейни спорове.

В производствата за упражняване на родителските права спрямо децата обаче съдът може да отложи произнасянето на решение, така че съпрузите да се опитат с помощта на експерти да постигнат споразумение чрез медиация, особено по отношение на защитата на неимуществените и имуществените интереси на децата.

Медиацията може да бъде проведена **в публични или частни субекти**, вписани в **регистъра на организациите за медиация (*registro degli organismi di mediazione*)**, който се води от Министерството на правосъдието.

Списъкът с организациите за медиация може да бъде намерен на следния уебсайт:

<https://mediazione.giustizia.it/ROM/ALBOORGANISMIMEDIAZIONE.ASPX>

Адвокатите, вписани в адвокатската колегия, са медиатори по право.

В много общини **услугите по семейна медиация** се предлагат от центрове за семейно консултиране, социалните служби или местните здравни заведения.

Подпомаганите преговори са друга процедура, която се различава от медиацията, но която също има за цел извънсъдебното уреждане на спорове. Тя е уредена с Наредба-закон № 132 от 12 септември 2014 г., преобразувана, с измененията ѝ, в Закон № 162 от 10 ноември 2014 г. Подпомаганите преговори представляват споразумение (известно като „споразумение за преговори“), чрез което страните се съгласяват да си „сътрудничат добросъвестно за решаването на спора по взаимно съгласие“. За да е действително, споразумението трябва да бъде сключено в писмена форма, **с помощта на един или няколко адвокати**, и да се отнася до прехвърляеми права.

За разлика от споразуменията, постигнати чрез медиация, споразуменията, които са плод на подпомагани преговори, съставляват **изпълнително основание** и позволяват конституирането на съдебно обезпечение.

Както при медиацията, преговорите може да са задължителни или доброволни.

Подпомаганите преговори по семейноправни въпроси винаги са доброволни.

Законът урежда **подпомаганите преговори по въпроси, свързани с раздяла и развод**, с цел уреждането по взаимно съгласие на развода или раздялата или изменението на установени преди това условия.

За **страни, които нямат ненавършили пълнолетие деца** (или недееспособни навършили пълнолетие деца), споразумението се изпраща на прокуратурата към компетентния съд, която, ако не установи нередности, уведомява адвокатите, че одобрява споразумението.

Ако **страните имат ненавършили пълнолетие деца** (или недееспособни навършили пълнолетие деца), споразумението трябва да бъде изпратено на прокуратурата към компетентния съд в срок от 10 дни, за да провери дали чрез него ще бъдат гарантирани интересите на децата. Ако оценката е положителна, прокуратурата го одобрява. Ако не, го изпраща на председателя на съда, който свиква страните в срок от 30 дни.

Постигнатото и одобрено по този начин споразумение **заменя съдебните разпоредения** за раздяла или развод и изменя предвидените в тях условия и поражда **същите правни последици**.

След влизането в сила на Закон № 76 от 20 май 2016 г. страните могат да използват подпомаганите преговори така също в случай на прекратяване на **гражданско партньорство между лица от еднакъв пол**.

Последна актуализация: 21/07/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Кипър

В Кипър съществува законоустановена процедура за медиация по семейни въпроси, предвидена в Закона за медиацията по семейни спорове от 2019 г. — Закон 62(I)/2019 — влязъл в сила на 25 април 2019 г. На 30 декември 2022 г. бяха издадени специални разпоредби (RAA 507/2022), за да се улесни прилагането на закона.

Последна актуализация: 02/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Латвия

За да улесни прилагането на алтернативни средства за разрешаване на спорове, Република Латвия прие Закона за медиацията (*Mediācijas likums* — в сила от 18 юни 2014 г.).

Моделът на медиация, препоръчан от съда в граждански производства, влезе в сила на 1 януари 2015 г. На съдиите се възлага задължението да предлагат на страните възможността за медиация с цел разрешаване на спора на различни етапи от производството (след започване на делото, при подготовката на делото за съдебен процес и на предварителното изслушване на делото, както и по време на съдебното производство до приключване на разглеждането по същество).

За да се насърчи медиацията като начин за разрешаване на спорове, бяха изпълнени няколко проекта:

1. Проект — Безплатна медиация при семейни спорове

Съветът на сертифицираните медиатори (*Sertificētu mediatoru padome*) продължава да изпълнява програма „Медиация при семейни спорове“ през 2023 г., чието прилагане започна на 1 януари 2017 г. По финансираната от държавния бюджет програма лицата могат да получават подкрепа от държавата, която им дава възможност да посетят пет безплатни сесии със сертифициран медиатор с цел разрешаване на несъгласия между родители, които засягат и интересите на децата, и намиране на начини за подобряване на отношенията между членовете на семейството. В рамките на проекта е предвидена държавна подкрепа за първите пет сесии по медиация (всяка по 60 минути), управлявани от сертифициран медиатор, които са безплатни за страните. Ако спорът не бъде разрешен в рамките на пет сесии, разходите за допълнителни услуги следва да се покрият от страните. За да се прецени дали дадено лице отговаря на критериите за допустимост, следва да се направи консултация със сертифициран медиатор или със Съвета на сертифицираните медиатори (*Sertificētu mediatoru padome*). Информацията за проекта се предоставя на засегнатите лица чрез съдилищата, но се изпраща също така и на местните органи, социалните служби, семейните съдилища и др.

За да кандидатствате за услугата за семейна медиация, следва да се свържете със [сертифициран медиатор по ваш избор, който участва в програмата](#), или, ако не можете да постигнете съгласие по избора на медиатор, със Съвета на сертифицираните медиатори по електронната поща на адрес smp@smp.lv или като позвъните на 28050777.

Повече подробности за програмата ще намерите [тук](#).

2. Насоки

Всеки заинтересован може да получи насоки относно медиацията и нейните приложения, като се свърже със Съвета на сертифицираните медиатори по електронната поща на адрес smp@smp.lv или на телефон + 371 28 050 777.

Последна актуализация: 05/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Литва

В Литва медиацията по гражданскоправни спорове (включително семейноправни спорове) се урежда от Закона за медиацията на Република Литва (от 1 януари 2019 г. е в сила нова версия на този закон). Законът за медиацията се прилага за разрешаване на национални и международни гражданскоправни спорове и с него се прилага Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси.

Медиацията е процедура за разрешаване на гражданскоправни спорове, по време на която страните получават помощ от един или повече медиатори (безпристрастни трети лица), за да се постигне доброволно уреждане на спора. Страните могат да използват този метод както за спорове, които все още не са отнесени пред съда (извънсъдебна медиация), така и за случаи, които вече се разглеждат от съда (съдебна медиация).

Прибягването към медиация подлежи на писмено споразумение между страните по спора. Използването на медиация може да бъде договорено единствено за тези видове спорове, за които страните могат да сключат по закон споразумение за доброволно уреждане на спора. Медиаторът се назначава съвместно от страните или по искане на страните може да бъде предложен от Службата за гарантираната от държавата правна помощ. Считано от 1 януари 2019 г., услугите за медиация могат да бъдат предоставяни единствено от лица, които са положили успешно специален изпит (с няколко изключения), отговарят на други определени в закона изисквания (добра репутация, притежание на университетска диплома, завършено обучение по медиация) и са вписани в списъка на медиаторите на Република Литва. Списъкът на медиаторите се публикува на уебсайта на Службата за гарантираната от държавата правна помощ (<http://vgtp.lt>). От медиаторите също така се изисква да отговарят на стандартите за безпристрастност и професионализъм. В зависимост от постигнатото споразумение медиаторите могат да предлагат услугите си срещу заплащане или безплатно. Страните и медиаторите могат да се споразумеят относно начина и процедурата за разрешаване на спора. Всяка от страните може да се оттегли от медиацията, без да посочи причините за това.

Важно е да се отбележи, че започването на медиацията води до спирането на давностните срокове. Следователно дори и страните да не могат да постигнат доброволно уреждане на спора, те си запазват правото да се обърнат към съда за обезщетение. Доброволното уреждане на спора между страните с помощта на медиатор води до сключването на споразумение за доброволно уреждане на спора. Споразумението подлежи на изпълнение, след като бъде одобрено от съда в рамките на опростена процедура.

Принципът на поверителност също така е залегнал в закона като един от основните принципи на медиацията. Това означава, че освен ако страните не се споразумеят за друго, самите те, медиаторите и администраторите в службите за медиация трябва да пазят в тайна цялата информация, свързана с медиацията, освен тази, необходима за одобрението или прилагането на сключеното по време на медиацията споразумение за доброволно уреждане на спора, и тази, чието неоповестяване би противоречало на обществен интерес. Въпросната разпоредба гарантира, че освен при горепосочените изключения, всяка информация, предоставена по време на медиацията, няма да може да се използва срещу предоставилата я страна.

В Закона за медиацията се уреждат спецификите на задължителната и съдебната медиация и дисциплинарната отговорност на медиаторите.

От 1 януари 2020 г. медиацията по семейноправни спорове ще бъде задължителна. В случаите, когато изборът на медиаторите се определя от Службата за гарантираната от държавата правна помощ, задължителната и съдебната медиация се финансира от държавния бюджет (с продължителност до шест часа). Страните си запазват правото да избират медиатор, предоставящ услуги за задължителна медиация, от списъка с медиатори, но в този случай те сами ще трябва да заплатят за услугите му.

Съгласно Гражданския процесуален кодекс прибягналите към медиация лица заплащат по-ниски такси, когато се обърнат към съда.

Информация относно медиацията и свързаното с нея законодателство може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието (на литовски език).

<http://tm.lrv.lt/lt/veiklos-sritys-1/civiliniu-gincu-taikinamasis-tarpininkavimas-mediacija>

Информация относно медиацията на уебсайта на Министерството на правосъдието (на английски език):

<http://tm.lrv.lt/en/fields-of-activity/mediation>

Последна актуализация: 10/04/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [fr](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) вече са преведени.

Семейна медиация - Люксембург

Нормативна уредба

Семейната медиация е уредена със [закон от 24 февруари 2012 г. относно медитацията по граждански и търговски дела](#) [закон от 24 февруари 2012 г. относно медитацията по граждански и търговски дела](#) и [Наредбата на Великия херцог от 25 юни 2012 г.](#), която определя процедурата за акредитиране на съдебния и семейния медиатор, специалната програма за обучение по медиация и провеждането на безплатна информационна среща.

Член 1251-1, параграф 2 от новия Граждански процесуален кодекс изброява случаите, при които съдията може да предложи на страните "семейна медиация". Това са:

развод, съдебна раздяла, раздяла на двойки с регистрирано партньорство, включително прекратяване, разделение на съпругеската имуществена общност и неделимост;

задължения за издръжка, участие в разходите на семейството, задължения за издръжка на децата и упражняване на родителските права.

Процедура

Може да се използва конвенционална медиация или семейна съдебна медиация. В първия случай медиацията може да бъде започната от всяка от страните, независимо от естеството на въпроса, без да се засяга прилагането на член 1251—22, параграф 2 от новия Граждански процесуален кодекс, и извън съдебното или арбитражното производство. Редът и условията на процедурата по медиация се определят в писмено споразумение, подписано от страните и медиатора. Конвенционалната медиация позволява на страните да използват услугите или на медиатор, акредитиран от министъра на правосъдието, или на неакредитиран медиатор.

Когато съдията е сезиран със спор, засягащ един от въпросите, посочени в член 1251-1, параграф 2 от новия Граждански процесуален кодекс, цитиран по-горе, той може да предложи на страните семейна медиация. Той назначава безплатна информационна среща с акредитиран медиатор или с медиатор, освободен от получаването на акредитация в Люксембург, при условие че същият отговаря на еквивалентни или сравними по същество изисквания в друга държава — членка на Европейския съюз, в съответствие с член 1251 -3, параграф 1, алинея 3 от новия Граждански процесуален кодекс. Следващите срещи струват 57 евро (сума, определена с наредба на Великия херцог). Съдията определя продължителността на процеса по медиация, който не може да надвишава три месеца. При все това, продължителността може да бъде удължена по взаимно съгласие на страните. Физическите лица, които не разполагат с достатъчно средства, могат да получат финансова помощ за процедурите по семейна медиация по съдебен ред.

Важно е да се отбележи, че споразуменията, постигнати чрез медиация, имат правната сила на съдебни решения. Тези споразумения за медиация, независимо дали са сключени в чужбина или на национално равнище, имат изпълнителна сила в рамките на Европейския съюз, съгласно Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси. Пълното или частичното одобрение на споразумението от председателя на окръжния съд му придава изпълнителна сила. При семейната медиация съдията проверява дали споразумението не е в разрез с общественения ред, дали не накърнява интересите на децата, дали има възможност спорът да бъде уреден чрез медиация и дали медиаторът е акредитиран за този цел от министъра на правосъдието.

Полезни връзки:

[Акредитирани медиатори](#)

[Министерство на правосъдието](#) (за обща информация за медиацията в областта на гражданското и търговското право)

Последна актуализация: 09/12/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Унгария

Моля, разгледайте страницата за [Медиация в държавите членки](#), тъй като на нея се съдържа информация за предлаганата медиация по семейноправни въпроси.

Последна актуализация: 15/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Малта

Законодателство, уреждащо медиацията

Приложимото законодателство в Малта е глава 474, по-специално [Закон за медиацията](#).

Какво представлява медиацията?

Когато двойка води спор помежду си по отношение на семейни въпроси, тя може да поиска съдействие от медиатор, който да ѝ помогне да уреди спора по взаимно съгласие, без да прибегва до официално съдебно производство. Съгласно малтийското законодателство медиацията е задължителен етап, през който трябва да премине двойката, преди да подаде молба за образуване на производство за раздяла пред Семейното отделение на Гражданския съд.

Кой може да бъде медиатор и каква е неговата роля?

Ролята на медиатора е да помогне на страните да уредят спора по взаимно съгласие. Той е непристрастно и независимо лице, назначено от съда. В някои случаи страните сами избират медиатора срещу заплащане на хонорар. Всички медиатори имат професионална квалификация да действат като такива. Повечето от тях освен това са семейни терапевти, социални работници или адвокати.

Медиаторът не може да предоставя доказателства в съда, що се отнася до казаното в производството по медиация, ако страните решат да заведат съдебно дело.

Кой може да поиска медиация?

Медиация може да се използва в следните случаи:

раздяла или развод (в случай на развод — при условие че съпрузите живеят разделени от четири години или повече);

издръжка от/на съпруг;

уреждане на въпроси във връзка с извънбрачно дете, например полагане на грижи и упражняване на родителските права, право на посещение и издръжка;

изменяне на договор за раздяла или развод;

изменяне на договор, който урежда полагането на грижи за децата и упражняването на родителските права, правото на посещение или издръжката.

Не е необходимо лицето да е омъжено/женено, за да поиска медиация.

Как се започва производство по медиация и в какво се състои то?

За да може да използва медиация, заинтересованата страна трябва да изпрати писмо, адресирано до секретаря на съда, с искане за разрешение за започване на производство по медиация. Писмото трябва да съдържа имената и адресите на двете страни и номера на личната карта най-малко на лицето, което изпраща такова писмо. Не е необходимо писмото да съдържа подписа на адвокат, за да бъде допустимо. Това писмо се завежда в деловодството на Семейното отделение на Гражданския съд, като производството е напълно безплатно.

Медиацията може да започне и по докладна записка, но тази процедура се използва, когато и двете засегнати страни вече са постигнали съгласие по повечето правни въпроси. Докладната записка съдържа същите данни като писмото с тази разлика, че страните представят и договор, изготвен от техните адвокати или от общия им нотариус. Докладната записка трябва да бъде подписана от двете страни и от техния нотариус или от адвокатите и на двете страни и от техния нотариус.

След като писмото или докладната записка бъдат подадени, се назначава медиатор от списък, изготвен от съда. Медиаторът може да бъде избран лично от самите страни по взаимно съгласие. Медиаторът изпраща на страните уведомление по пощата за конкретна дата, на която да се явят в съда. Заседанията се провеждат в отделно помещение само с медиатора, а ако страните желаят — и с адвокатите на страните.

Медиацията не изисква присъствието на адвокат.

Медиаторът проучва, заедно със страните, възможностите за помирение. Ако медиаторът смята, че има надежда за брака или връзката на двойката, може да ги насочи към брачна консултация и да спре медиацията в изчакване на резултата от консултацията. Ако страните смятат, че техният брак или връзка повече не може да сработи, тогава медиаторът ще се опита да помогне на страните да се споразумеят относно децата и имуществото си.

Ако страните успеят да се споразумеят, се изготвя договор, който се прочита от медиатора, и ако страните са удовлетворени от съдържанието му, медиаторът внася договора официално в деловодството на съда, така че да може да се разгледа от съдия. Ако съдията одобри договора, тогава страните могат да се явят пред нотариус, който публикува договора и така го оповестява.

Ако страните не съумеят да се споразумеят, медиацията приключва и на страните се разрешава да продължат със съдебно дело. Страните следва да подадат молба за образуване на производство пред Семейното отделение на Гражданския съд в срок от два месеца от приключване на медиацията. Ако молбата не бъде подадена в посочения срок, двойката ще трябва да започне производството, като премине отново първо през етап на медиация.

Какво става, ако една от страните живее в чужбина?

Трансграничен спор е спор, при който поне една от страните е с местоживеене или обичайно пребиваване в Малта, а другата страна е с местоживеене или обичайно пребиваване в друга държава членка, към датата, на която:

страните се съгласяват да използват медиация след възникването на спора;

медиацията е разпоредена от съда;

съгласно националното законодателство възникне задължение да се използва медиация; или

съдът постанови решение или определение — от датата на това решение или постановление.

В такъв случай лицето с обичайно пребиваване или местоживеене в чужбина трябва да пътува до Малта или да даде пълномощно на адвокат в Малта, който да го представлява, като лицето пътува до Малта само за да подпише договора за раздяла. От друга страна, ако лицето с местоживеене или обичайно пребиваване в Малта не знае къде пребивава неговия партньор (например той е напуснал Малта или е изоставил партньора си), то трябва да представи писмо за медиация, в което заявява този факт под клетва, като производството по медиация приключва веднага и въпросното лице започва съдебно дело срещу представителите на отсъстващия, които се назначават от съда.

Последна актуализация: 11/01/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Нидерландия

При медиацията страните намират решение на спора заедно, под ръководството на независим медиатор. Тя се използва главно в областта на гражданското и публичното право. Този тип извънсъдебно разрешаване на спорове има много предимства: често спорът се решава по-бързо,

отколкото ако се стигне до съда, като освен това медиацията обикновено е по-евтина и спомага за запазване на отношенията между страните, тъй като те доброволно се опитват да намерят решение.

Федерация на медиаторите в Нидерландия (*Mediatorsfederatie Nederland*)

В Нидерландия съществуват различни регистри на медиатори. [Федерацията на медиаторите в Нидерландия \(MfN\)](#) води [Регистъра на медиаторите \(*Register van Mediators*\)](#) (по-рано наричан регистър *NMI*). MfN е федерация, представляваща най-големите сдружения на медиатори в Нидерландия. В регистъра на MfN са включени само медиатори, които отговарят на внимателно подбрани стандарти за качество. Нидерландското правителство използва стандартите на MfN като основа за регистъра на медиаторите, които работят по системата за правна помощ ([регистър на Съвета за правна помощ — *Raad voor Rechtsbijstand*](#)). Сайтът на MfN съдържа също така независима информация за медиацията и медиаторите в Нидерландия.

Международен регистър ADR

Има и [международен регистър ADR](#) (за алтернативно решаване на спорове), в който можете да търсите медиатори и да намерите информация по въпроси, свързани с медиацията.

Информация относно медиацията

Нидерландия въведе и инициатива, наречена [Mediation naast rechtspraak](#) (Медиация, паралелно със съдебното производство). Тя позволява на районния или апелативния съд, който разглежда делото, да уведоми страните за възможността да използват медиация. Освен това съдилищата могат да насочват страните по семейни дела към процедура за проучване на упражняването на родителските права (*ouderschapsonderzoek*), при която се използва и медиация с цел намиране на възможно решение на проблема.

Сред другите органи, предоставящи информация относно медиацията, са [Гишето за помощ по правни въпроси \(*Het Juridisch Loket*\)](#) и [Съветът по правна помощ \(*Raad voor Rechtsbijstand*\)](#).

При определени обстоятелства разходите за медиацията може да бъдат възстановени изцяло или частично. Щракнете [тук](#) за допълнителна информация относно субсидираната медиация.

Връзки по темата

[Федерация на медиаторите в Нидерландия](#)

[Международен регистър ADR](#)

[Медиация, паралелно със съдебното производство](#)

[Гише за помощ по правни въпроси](#)

[Правна помощ](#)

[Съвета за правна помощ](#)

Последна актуализация: 09/02/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Австрия

При семейни дела в Австрия съдът се стреми да постигне уреждане на спора по взаимно съгласие. За тази цел той може да разпреди и първоначална сесия по медиация или да препоръча медиация (член 107, алинея 3, точка 2 от Закона за безспорното (охранително) производство, *Außerstreitgesetz*). Двунационалните екипи от медиатори отговарят на представите за семейна медиация в Австрия, но трябва да бъдат формирани на ad hoc основа с помощта на Федералното министерство на правосъдието (*Bundesministerium für Justiz*) в ролята му на централен орган и тази на частни сдружения за медиация.

Последна актуализация: 05/06/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази

страница [pl](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) вече са преведени.

Семейна медиация - Полша

Процедура по медиация при семейни дела, бракоразводни дела и дела за раздяла

Медиацията е доброволна поверителна форма на разрешаване на спорове, при която страните в даден конфликт или спор се опитват да постигнат споразумение сами с помощта на неутрален и безпристрастен медиатор. Въпросите, които се обсъждат в хода на медиацията, зависят от волята на участниците. Предмет на споразумението могат бъдат следните въпроси: помиряването на съпрузите, определяне на условията на раздялата, начина на упражняване на родителските права, правото на лични отношения с децата, задоволяване на нуждите на семейството, издръжката, както и имуществени и жилищни въпроси. Споразумение, постигнато в резултат на медиация, може да обхваща също и въпроси като издаването на международен паспорт, избора на образование за детето, контактите с други членове на семейството или управление на имуществото на детето.

Ползи от медиацията

• Медиацията спомага за намаляване на равнището на отрицателни емоции и за разбиране на собствените нужди и тези на другите, като по този начин се намалява свързаното със спора психическо натоварване.

Как се пристъпва към медиация?

• Медиацията може да се проведе преди даден въпрос да бъде отнесен до съда или след започване на производството — въз основа на съдебно решение.

• Във всички случаи медиацията изисква съгласието на страните.

• Всяка страна може да поиска медиация на всеки етап от съдебното производство.

Кой решава относно избора на медиатор?

• Медиатор се избира съвместно от страните или се назначава от съда, като най-напред се вземат предвид лицата, включени в списъка на постоянните медиатори.

Колко може да продължи медиацията?

• Процедурата по медиация, която е започнала въз основа на съдебно решение, не следва да продължи повече от 3 месеца, но този срок може да бъде удължен при подаване на съвместно искане или по друга важна причина, ако това улеснява уреждането на спора.

Как протича процедурата по медиация?

- След получаване на съдебното решение медиаторът се свързва със страните, за да определи датата и мястото за провеждане на среща.
- Медиаторът разяснява правилата и начина на провеждане на процедурата по медиация и отправя питане дали страните са съгласни да се пристъпи към медиация.
- Медиацията представлява обсъждане между страните в присъствието на медиатор. Между медиатора и всяка от страните могат да се провеждат и индивидуални срещи.
- Страните могат да решат да не участват в медиацията.
- Медиацията е поверителна. Медиаторът не може да разкрива на трети лица информация за медиацията. Протоколите от медиацията не съдържат никакви оценки или становища на страните.
- Медиаторът не може да свидетелства за фактите, които е узнал във връзка с провеждането на медиацията, освен ако страните не го освободят от задължението за пазене на тайна.

Как може да приключи медиацията?

- Медиацията може да приключи с постигане на взаимно приемливо споразумение, подписано от страните.
- При дела за развод или раздяла медиацията може да доведе до помиряване на съпрузите или до сключване на споразумение между тях, или до постигане на общи правни позиции. Те служат за основа на решаването на делото от съда.
- Медиаторът връчва копие от протоколите на страните.
- Медиаторът внася в съда протоколите и всяко постигнато споразумение.
- Споразумение, постигнато в резултат на медиация, което е било одобрено от съда, има правна сила на съдебно решение и слага край на производството.
- Съдът ще откаже да одобри споразумението, ако то противоречи на закона или на добрите нрави, целта му е да заобиколи закона или ако е неразбираемо или съдържа противоречия.
- Ако споразумение, на което е придадена изпълнителна сила, не е било действително изпълнено, то може да бъде отнесено до съдебен изпълнител с цел принудителното му изпълнение.
- Ако не бъде постигнато споразумение, страните могат да упражнят правата си в съдебно производство.

Колко струва медиацията?

Разходите за медиацията се поемат от страните. Обикновено страните си ги поделят поравно, освен ако не са се договорили друго.

Някоя от страните може да поиска освобождаване от разходите за медиация.

Независимо от изхода на делото съдът може да разпорежи дадена страна да възстанови разходите, произтичащи от явно необоснован отказ да участва в медиацията.

Ако бъде постигнато споразумение преди провеждането на съдебното заседание, съдебната такса ще бъде възстановена на 100 % на страните. Ако споразумението пред медиатора бъде постигнато на по-късен етап от производството (след започване на производството), се възстановяват 75 % от съдебната такса.

При дело за развод или раздяла, ако страните се помирят пред първоинстанционния съд и оттеглят иска, съдебната такса, платена при завеждане на делото в съда, се възстановява на 100 %. Ако страните се помирят преди приключването на производството пред второинстанционния съд, се възстановяват 50 % от таксата, платена за въззивното обжалване.

В случай на извънсъдебна медиация възнаграждението на медиатора се определя спрямо тарифата на центъра за медиация или страните се споразумяват относно възнаграждението с медиатора преди началото на медиацията.

Последна актуализация: 23/09/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Португалия

СЕМЕЙНА МЕДИАЦИЯ В ПОРТУГАЛИЯ

Доброволно участие и необходимост споразумението да бъде одобрено от съд или длъжностно лице по гражданското състояние

Медиацията в Португалия е доброволна. Страните в семеен спор, засягащ деца или съпрузи, могат да използват публична или частна семейна медиация по взаимно съгласие. Съдът може също да насочи страните към медиация, но не може да им я налага без тяхно съгласие.

До семейна медиация може да се пристъпи преди предявяването на иск пред съда или пред службата по гражданското състояние (*Conservatória do Registo Civil*) или след като искът вече е бил предявен. **И в двата случая, за да има изпълнителна сила, споразумението, свързано със семейни въпроси, трябва да бъде одобрено.** Представителите на страните (ако има такива) също могат да присъстват на сесиите по медиация — и те на практика понякога го правят. В Закон № 29/2013 от 19 април 2013 г. се съдържат подробности за основните принципи, приложими към медиацията.

Медиация в съдебното производство

Ако страните пристъпят към **семейна медиация преди предявяването на иск** и ако се стигне до споразумение, те следва да **поискат от избрана от тях служба по гражданското състояние да одобри споразумението**. Такива споразумения могат да обхващат въпроси, засягащи съпрузите (напр. развод, плащания на издръжка между съпрузите, семейното жилище, използване на фамилното име на бившия съпруг), или въпроси, засягащи децата (напр. споразумение, свързано с родителската отговорност, приложено към споразумението за развод, или споразумение за плащания на издръжка за пълнолетни деца). Преди одобрението от страна на длъжностното лице по гражданското състояние прокуратурата (*Ministério Público*) изготвя становище относно споразумението, доколкото то е свързано с родителска отговорност за малолетни или непълнолетни лица.

Ако семейната медиация се извършва преди предявяването на иск пред съда и **ако нейната единствена цел е да се постигне споразумение относно родителската отговорност за малолетни или непълнолетни лица** (без приложено споразумение за развод или законна раздяла), страните трябва да **поискат от компетентния съд да одобри споразумението**.

Ако семейната медиация се извършва, докато съдебното дело е висящо, тя протича по следния начин:

При съдебни искове относно родителска отговорност (напр. упражняване на родителските права, правото на лични отношения с децата, издръжката за малолетни или непълнолетни лица) първо има етап на специализирано техническо изслушване и на медиация. Ако страните не постигнат споразумение по време на срещата, на която са били призовани от съдията, той спира преговорите за срок, който варира между два и три месеца, и насочва страните към един от следните алтернативни механизми: медиация, доколкото страните са съгласни или искат да пристъпят към медиация; или специализирано техническо изслушване, което се провежда от службите за техническа оценка на съда. След изтичането на срока на спиране преговорите се възобновяват и ако е било постигнато споразумение по един от посочените по-горе методи, съдията разглежда и одобрява споразумението. Ако не е било постигнато споразумение, делото преминава към съдебна фаза.

Като правило при всички граждански искове, включително тези, засягащи съпрузи (напр. развод и законна раздяла, издръжката между съпрузи и бивши съпрузи, присъждането на семейното жилище, когато няма предварително споразумение) член 273 от Гражданския процесуален кодекс (*Código de Processo Civil*) предвижда възможност съдът да спре производството и да изпрати делото за медиация, освен ако някоя от страните не се противопостави на това.

В съответствие с член 272, параграф 4 от Гражданския процесуален кодекс страните могат да поискат също така да се спре производството по взаимно съгласие за срок от три месеца и през това време да пристъпят към медиация по собствена инициатива.

Ако в посочените по-горе случаи се **постигне споразумение** чрез медиация, докато производствата са висящи, страните трябва **да поискат одобрението му от съда**.

Искове, касаещи семейни въпроси, които са от компетентността на длъжностното лице по гражданското състояние, изискват предварителното съгласие на двете страни, като в противен случай са от компетентността на съдилищата. Поради това пристъпването към медиация по инициатива на страните може да бъде полезно преди образуване на производството. След образуване на производството пред службата по гражданското състояние в член 14, параграф 3 от Законодателен указ № 272/2001 от 13 октомври 2001 г. се предвижда, че длъжностното лице по гражданското състояние трябва да информира съпрузите, които са поискали развод, че съществуват услуги по медиация. Разпоредбата позволява на страните, докато бракоразводното производство по взаимно съгласие е висящо в службата по гражданското състояние, да пристъпят към медиация с цел помирение на съпрузите или преразглеждане на споразумението, свързано с родителската отговорност, приложено към споразумението за развод, когато има искане от страна на прокуратурата в тази връзка.

Избор на публичен или частен медиатор, продължителност и разходи, свързани с медиацията

Като общо правило семейната медиация е с **максимална продължителност от три месеца** въз основа на принципите определени в член 272, параграф 4 от Гражданския процесуален кодекс. Само в изключителни и надлежно обосновани случаи медиацията може да надвиши този срок. Ако страните пристъпят към **частна медиация**, те трябва да платят възнаграждението на медиатора. Неговият размер, правилата и графикът за провеждане на медиацията са определени в протокола за медиацията, подписан от страните и от медиатора в началото на процедурата по медиация. Министерството на правосъдието поддържа [списък](#) на частни и публични медиатори, които страните могат да разгледат, за да изберат частен медиатор.

За да пристъпят към **публична медиация**, страните следва да се свържат със [Службата за алтернативно разрешаване на спорове](#) (*Gabinete de Resolução Alternativa de Conflitos*) към Генерална дирекция „Правосъдие“ (*Direcção Geral da Política de Justiça*) и да поискат час за предварителна сесия по медиация. Тя може да бъде уговорена по телефона, по електронната поща или чрез [онлайн формуляр](#). При предварителната сесия по медиация между страните и медиатора се подписва протокол за медиацията. Определя се нейната продължителност, насрочват се сесиите и се разясняват процедурните правила.

Разходите за публична семейна медиация са 50 EUR за всяка от страните, независимо от броя на насрочените сесии. Тази такса от 50 EUR се плаща от всяка от страните при започването на публичната медиация. Възнагражденията на медиаторите от публичната система не се поемат от страните. Те се плащат от Генерална дирекция „Правосъдие“ съгласно тарифа, определена по закон.

Сесиите по публична медиация могат да се проведат в помещенията на Генерална дирекция „Правосъдие“ или в помещения, които са предоставени в общината по местопребиваване на страните.

При публичната медиация страните могат да изберат медиатор от списък с публични медиатори. Ако не го направят, Службата за алтернативно разрешаване на спорове към Генерална дирекция „Правосъдие“ определя един от медиаторите от списъка с публични медиатори, избран по ред на последователност, като взема предвид близостта му до района на пребиваване на страните. По принцип това определяне се прави по електронен път.

Ако страните имат право на **правна помощ**, тя може да включва разходите за медиация.

Трансгранична медиация и съвместна медиация

В случай на **трансграничен спор**, при който е невъзможно да се проведат сесии с лично присъствие, е възможно да се използват системи за видеоконферентна връзка с цел да се осъществи медиацията.

В Португалия **медиатори от други държави членки** могат да се регистрират, за да бъдат включени в списъка на семейните медиаторите, изготвян от Министерството на правосъдието (който включва публични и частни медиатори), и също така да бъдат избирани за списъка с публични семейни медиатори (чрез публичен търг). И в двата случая това се извършва при същите условия като тези, приложими за националните медиатори.

В Португалия **съвместната медиация се допуска** както в система за публична медиация, така и в системата за частна медиация. Съвместната медиация може да се проведе по избор на страните или по предложението на медиатора, ако той счита, че това е най-добрият подход във връзка с делото.

Полезни връзки/приложимо законодателство

Посетете [уебсайта на Генерална дирекция „Правосъдие“](#) за:

Национално законодателство в областта на медиацията: [Закон № 29/2013 от 19 април 2013 г. \(Закон за медиацията\)](#);

[Списък на публичните и частните семейни медиатори](#);

Обща информация за семейната медиация.

Искания за публична медиация могат да се отправят чрез обаждане на телефон (+ 351) 808262000 или чрез [онлайн формуляра](#).

За информация относно разходите за публична медиация разгледайте посочената връзка:

[Pedir mediação familiar](#) [Justiça.gov.pt \(justica.gov.pt\)](#)

Цените за частна медиация могат да се различават от тези, посочени за публична медиация.

Заклучителна бележка

Съдържащата се в настоящия информационен лист информация е с общ характер и не е изчерпателна. Тя не е обвързваща за звеното за контакт, Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, съдилищата или всяко друго лице. Тя няма за цел да замени консултациите с правен специалист във връзка с приложимото действащо законодателство.

Последна актуализация: 20/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Румъния

Закон № 192/2006 урежда медиацията и организацията на професията на медиатора и включва общи разпоредби, разпоредби относно професията на медиатора (придобиването на качеството на медиатор, временното лишаване от него и загубата му, Съвета по медиация, организацията и упражняването на професията на медиатора, правата и задълженията на медиатора, отговорността на медиатора), процедурата по медиация (процедурата преди сключването на споразумението, постигнато в резултат на медиация, споразумението, постигнато в резултат на медиация, процеса на медиация, приключването на процедурата по медиация) и специални разпоредби относно семейните спорове и наказателните дела.

Страните могат да участват в информационната среща относно предимствата на медиацията, включително, когато е приложимо, след образуването на съдебно производство в компетентния съд, с цел уреждане на спора по този начин. Доказателството за участие в информационната среща относно предимствата на медиацията е информационният сертификат, издаден от медиатора, който е предоставил информацията. Информацията относно предимствата на медиацията може да се предостави от съдия, прокурор, правен съветник, адвокат или нотариус и в тези случаи се удостоверява писмено.

Предмет на медиация не могат да бъдат строго лични права, като например тези, свързани със статута на лицето, или други права, с които страните не могат да се разпореждат със споразумение или с друг акт.

Дейността по медиация се провежда по един и същи начин за всички лица, независимо от тяхната раса, цвят на кожата, народност, етническа принадлежност, език, религия, пол, убеждения, политическа принадлежност, имуществено състояние или лично и обществено положение.

Медиацията е дейност от обществен интерес. При изпълнение на задълженията си медиаторът не разполага с правомощия за вземане на решения по отношение на съдържанието на споразумението, което трябва да бъде постигнато между страните, но може да ги насочва при проверката на неговата законосъобразност. Медиацията може да се проведе между две или няколко страни. Страните могат да избират свободно своя медиатор. Медиацията може да се проведе от един или няколко медиатора. Съдебните и арбитражните органи, както и всички други органи с правораздавателни правомощия информират страните за възможността и за предимствата от използването на процедурата по медиация и ги насърчават да използват това средство за уреждане на техните спорове.

Страните могат да поискат от нотариус да завери споразумението. Изготвеният от нотариуса документ, с който се заверява споразумението, постигнато в резултат на медиацията, има изпълнителна сила.

Страните по споразумението, постигнато в резултат на медиация, могат да се явят пред съда, за да поискат решение, което потвърждава тяхното споразумение. Компетентен е или съдът, в чийто съдебен район се намира местожителството/местопребиваването/седалището на някоя от страните, или съдът, в чийто съдебен район се намира мястото, където е сключено споразумението, постигнато в резултат на медиация.

Решението, с което съдът одобрява споразумението на страните, се постановява в закрито заседание и подлежи на изпълнение.

Специални разпоредби относно семейни спорове. Медиацията може да се използва за уреждане на разногласия между съпрузите, засягащи продължаването на брака, делбата на общото имущество, упражняването на родителските права, установяването на местожителството на децата, приноса на родителите към издръжката на децата, както и всички други разногласия, които възникват в отношенията между съпрузите по отношение на правата, с които могат да разполагат по закон. Споразуменията, постигнати в резултат на медиация, сключени между страните по въпроси/спорове, имащи за предмет упражняването на родителските права, приноса на родителите към издръжката на децата и установяването на местожителството на децата, се постановяват от съда под формата на решения, в които се установява съгласието на страните.

Страните внасят споразумението между съпрузите за прекратяване на брака и за уреждане на свързаните с развода въпроси в съда, който е компетентен да постанови решението за развод.

Медиаторът следи за това резултатът от медиацията да не противоречи на висшите интереси на детето, насърчава родителите да мислят първо и преди всичко за нуждите на детето и се уверява, че поемането на родителската отговорност, фактическата раздяла или разводът няма да имат неблагоприятно въздействие върху растежа и развитието на детето.

Преди сключването на споразумението, постигнато в резултат на медиация, или, когато е приложимо, в хода на процедурата медиаторът извършва надлежна проверка, за да установи дали са налице оскърбителни или насилствени отношения между страните и дали съществува вероятност последиците от такова положение да повлияят на медиацията, след което решава дали при тези обстоятелства е уместно уреждането на спора чрез медиация. Ако в хода на медиацията медиаторът узнае факти, които застрашават нормалния растеж или нормалното развитие на детето или могат да навредят на висшите интереси на детето, той трябва да уведоми компетентния орган за тях.

Закон № 217/2003 за предотвратяването и борбата с домашното насилие съдържа разпоредби относно институциите с правомощия за предотвратяване и борба с домашното насилие (които имат задача да насочват страните по спора към медиация), учреденията за предотвратяване и борба с домашното насилие (включително центрове за подкрепа, предназначени за извършителите на насилие, които предоставят услуги по консултиране и семейна медиация, като случаите на домашно насилие могат да бъдат предмет на медиация по искане на страните), заповедите за защита и финансирането в областта на предотвратяването и борбата с домашното насилие.

В рамките на гражданското производство съдията препоръчва на страните да решат спора си по взаимно съгласие чрез медиация и в хода на производството той полага усилия да помири страните, като им предоставя необходимите напътствия.

При спорове, които могат да бъдат предмет на процедура по медиация, съдията може да призове страните да посетят информационната среща относно предимствата от използването на тази процедура. Когато съдията прецени, че е необходимо с оглед на обстоятелствата по делото, той препоръчва на страните да използват медиацията за уреждане на спора по взаимно съгласие на всеки етап от съдебното производство. Медиацията не е задължителна за страните.

Ако съдията препоръча медиация, страните (които преди това не са опитали да разрешат спора чрез медиация преди завеждането на дело в съда) трябва да се явят пред медиатора, за да ги информира за предимствата на медиацията. След получаване на информацията страните решават дали да приемат да решат своя спор чрез медиация.

Ако страните се помирят, съдията одобрява тяхното споразумение в постановеното от него решение.

В случай на развод молбата за развод може да е придружена от постигнатото чрез медиация споразумение между съпрузите за прекратяването на брака и когато е приложимо, споразумението за уреждането на свързаните с развода въпроси.

Закон № 272/2004 за закрилата и утвърждаването на правата на детето съдържа разпоредби относно правата на детето (гражданските права и свободи, алтернативна семейна среда и грижи, здравето и благоденствието на детето, образованието, развлекателните и културните дейности), разпоредби относно специалната закрила за деца, които са лишени временно или за постоянно от закрилата на своите родители (приемна грижа, спешна приемна грижа, специализиран надзор и наблюдение на прилагането на мерките за специална закрила), разпоредби относно закрилата на детето (бежанци или в случай на въоръжен конфликт, деца, които са извършили престъпление, но не могат да бъдат подведени под наказателна отговорност, срещу злоупотребата, занемаряването или експлоатацията, включително икономическата експлоатация, срещу злоупотребата с наркотици и всяка форма на насилие, деца, чиито родители работят в чужбина, и срещу отвлечане или всяка форма на трафик), разпоредби относно институциите и службите с правомощия в областта на закрилата на детето на централно и местно равнище, частни организации и финансиране на системата за закрила на детето.

Обществената служба за социално подпомагане е длъжна да предприема действията, необходими за ранното установяване на рискови ситуации, които могат да доведат до разделяне на дете от неговите родители, и да предотвратява неправомерно поведение от страна на родителите и домашно насилие. Всеки случай на разделяне на дете от родителите му и всяко ограничаване на упражняването на родителските права трябва да са предшествани от системното осигуряване на услуги и помощи, предвидени по закон, със специален акцент върху предоставянето на подходяща информация на родителите, на съвети, както и на терапия или медиация, предоставени съгласно плана за услуги.

Последна актуализация: 08/08/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Словения

Медиацията в Словения се урежда от [Закон за медиацията по граждански и търговски дела](#) (*Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah; Uradni list RS* (Официален вестник на Република Словения); Официален вестник на Република Словения бр. 56/08), който по силата на своя член 2, алинея 1 се прилага за медиацията по семейни въпроси във връзка с искиове, по които страните могат свободно да се договарят и да уреждат. Освен това [Законът за алтернативното разрешаване на съдебни спорове](#) (*Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov*; Официален вестник на Република Словения бр. 97/09 и 40/12), в който се предвижда, че съдът трябва да позволи медиацията между страните по правни спорове, също се прилага към семейните отношения.

Член 22, алинея 1 от Закона за алтернативното разрешаване на съдебни спорове предвижда, че медиацията по спорове, произтичащи от отношенията между родители и деца, е безплатна, тъй като възнаграждението на медиатора и пътните му разходи се поемат изцяло от съда, а не от страните. Това важи и за случаите, когато заедно със спора, произтичащ от отношенията между родители и деца, чрез медиацията се решават и имуществените отношения между съпрузите.

Съгласно член 2 от [Правилата за медиаторите в програмите на съдилищата](#) (*Pravilnik o mediatorjih v programih sodišč*; Официален вестник на Република Словения бр. 22/10 и 35/13), съдът, който поддържа списъка на медиаторите съгласно Закона за алтернативното разрешаване на съдебни спорове, определя в съответствие с нуждите на програмата максималния брой медиатори, който може да бъде включен в списъка за всяка предметна област. За медиацията по семейни въпроси във връзка с броя на медиаторите в списъка съдът трябва да вземе предвид факта, че медиацията по спорове, произтичащи от отношенията между родители и деца, може да се провежда от двама медиатори, единият от които е положил държавния изпит по право, а другият притежава експертни познания и опит в областта на психологията или друга подобна област. Словенските закони не съдържат други разпоредби относно медиацията по семейни въпроси. С новия Семейен кодекс медиацията по семейни въпроси следва да се уреди по-подробно.

Списъците на медиаторите по области и по отделните съдилища може да бъде намерен на уебсайта на съответните съдилища, както и на уебсайта на Министерството на правосъдието, което поддържа Централния регистър на медиаторите в програмите на съдилищата съгласно Закона за алтернативното разрешаване на съдебни спорове.

Интернет връзки по темата:

[Обща информация относно медиацията](#) (не разполагаме с отделна връзка за семейната медиация)

[Централен регистър на медиаторите](#)

Последна актуализация: 23/03/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Словакия

1. Обща информация относно медиацията

В Словашката република медиацията в областта на семейното право се извършва единствено въз основа на доброволно участие; тя се провежда от медиатори, които не са специализирани в областта на семейното право. Съдът не е длъжен да разпорежи или да препоръча медиация за уреждане на даден спор. Той може единствено да посъветва страните да се опитат да решат спора си чрез медиация.

2. Връзка към списъка на медиаторите в Словакия

Връзка към словашки уебсайт, на който можете да намерите списък на медиаторите, е публикувана на <http://www.komoramediatorov.sk/>, където са изброени членовете на Словашката камара на медиаторите (*Slovenská komora mediátorov*), както и на <https://www.najpravo.sk/>, където медиаторите са изброени по окръга или района, в който се намират. Пълен списък на медиаторите, които са завършили професионално обучение, за да работят като медиатори, можете да намерите на уебсайта на Министерството на правосъдието на Словашката република (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) <https://www.justice.gov.sk>.

3. Връзка към уебсайт за медиация в областта на семейното право и медиацията като цяло

Обща информация относно медиацията можете да намерите на уебсайта на Словашката камара на медиаторите: <http://www.komoramediatorov.sk/>, както и на <https://www.najpravo.sk/>.

4. Връзка към словашкото законодателство

Специално национално законодателство относно медиацията в областта на семейното право не е било прието досега. Процедурата по медиация в тази област, както и във всички други области, в които медиацията е допустима за извънсъдебно разрешаване на спорове, се провежда съгласно [Закон № 420/2004 за медиацията и за изменение на някои закони](#).

Последна актуализация: 06/05/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Финландия

Във Финландия се прилагат три различни процедури за семейна медиация: 1) извънсъдебна медиация; 2) съдебна медиация като независима процедура; както и 3) медиация като част от изпълнението на решение за упражняване на родителските права върху дете или права на лични отношения.

1. Извънсъдебна медиация

Според Закона за брака (234/1929) споровете и правните въпроси, които възникват в рамките на семейството, трябва да се уреждат преди всичко чрез преговори между членовете на семейството и да се решават с постигането на споразумение. Когато членове на семейството имат нужда от външна помощ за решаването на спорове, те може да потърсят съдействието на семейни медиатори, които се осигуряват от органите за социално благосъстояние към общините. В повечето случаи назначаваните за тази цел семейни медиатори са служители на службите за ориентиране и семейно консултиране и други социални служби. Семейната медиация е процедура, различна от другите услуги по социално и семейно консултиране, като с нея се цели да се намерят решения на спорове между страните по пътя на взаимното обсъждане и преговорите. Освен от общините, услуги по медиация се предоставят така също от центрове за семейно консултиране към църквата, както и от други организации и физически лица, упълномощени да се занимават с медиация.

В случай на развод специалната задача на медиатора е да защитава правата на децата. Медиаторът помага на родителите да уредят по взаимно съгласие всички въпроси, свързани с децата. Това означава, наред с други неща, постигането на споразумения дали двамата родители да упражняват съвместно родителските права върху децата, с кого да живеят децата и как да се срещат с другия родител, както и как родителите да си поделят отговорността за материалното обезпечаване на техните деца. Ако родителите постигнат споразумение, медиаторът им помага да съставят договор. С цел споразумението да придобие изпълнителна сила, медиаторът приканва родителите да организират потвърждаване на споразумението от длъжностно лице, което отговаря за интересите на децата. Потвърденото споразумение е равносилно на съдебно решение. Семейната медиация е доброволна, поверителна и безплатна. Контакт със службите за семейна медиация може да се осъществи от цялото семейство или съпрузите, независимо дали заедно или поотделно.

2. Съдебна медиация

Съдът може да изпълнява функциите на медиатор в дела, свързани с упражняването на родителски права, жилищни въпроси, права на лични отношения и финансова издръжка за деца (член 10 от Закона за медиацията в граждански дела и потвърждаване на споразумения в общи съдилища, 394/2011). Медиацията е отделна процедура от съдебното производство. Тя е доброволна, но за нея е нужно съгласието и на двамата родители. Тя е по-бърза и по-евтина от съдебното производство.

Процедурата по медиация се открива, когато страните поискат медиация от съда. Възможно е също така спор по вече е започнало съдебно дело да бъде насочен за медиация. Медиацията може да бъде прекратена на всеки етап. Медиаторът е съдия, който се подпомага от експерт, обикновено психолог или социален работник. Страните в процедурата по медиация може да се подпомагат от адвокат по техен избор или от друг асистент. При съдебната медиация е възможно да се кандидатства за правна помощ от държавните фондове за покриване на възнаграждението за асистента. В хода на съдебната медиация трябва да се защитава висшият интерес на децата. Когато преценява дали дадено споразумение може да бъде потвърдено, съдът трябва да има предвид Закона за упражняване на родителски права върху децата и правото на лични отношения (361/1983) и Закона за издръжките за деца (704/1975). Потвърденото споразумение е равносилно на съдебно решение. Ако не може да бъде постигнато споразумение, съдът прекратява случая. Ако даден случай по съдебно дело бъде насочен за медиация, но медиацията се окаже неуспешна, той се връща към съдебното производство.

3. Медиация в рамките на изпълнителен процес

Тази форма на медиация е на разположение само когато родители са завели дело за изпълнение в районния съд. В този случай съдебното решение вече е постановено, но другият родител не го е спазил.

Според Закона за изпълнение на решения по упражняване на родителски права върху децата и правото на лични отношения (619/1996) по принцип съдът определя медиатор в случаите, когато е потърсен за изпълнение на решението за упражняване на родителските права или правото на лични отношения. Медиаторът обикновено е психолог, който добре познава детската психология, социален работник, който е запознат със защитата на децата, или длъжностно лице, което отговаря за интересите на децата. Целта на медиацията е да подпомогне сътрудничеството между родителите на децата или други заинтересовани страни, за да се гарантира благосъстоянието на децата. Медиаторът урежда среща между родителите и говори насаме с детето (или децата), за да установи техните желания и мнения, ако това е възможно, предвид възрастта и степента на развитие на детето (или децата). Медиаторът изготвя доклад за медиацията, който представя пред съда. Ако медиацията не доведе до постигане на споразумение между родителите, съдът се произнася по делото, като взема предвид, наред с други, доклада на медиатора.

За медиаторите

Организирането на семейна медиация е отговорност на органите за социално благосъстояние към общините. За данни за контакт с общините вж.:

<http://www.kunnat.net/fi/Yhteystiedot/kunta-alan-yhteystiedot/kunnat/Sivut/default.aspx>

Финландската адвокатска колегия обучава адвокати, които да изпълняват функциите на медиатори в семейноправни спорове:

<https://asianajaliitto.fi/>

Съдебната медиация е в кръга на отговорностите на районните съдилища. За данни за контакт с районните съдилища вж. уебсайта на Съдебната администрация: <http://oikeus.fi/tuomioistuimet/karajaoikeudet/fi/index/yhteystiedot.html>

За медиацията

Рубрика „Медиация“ на уебсайта на Съдебната администрация: <https://oikeus.fi/fi/index/esitteet/avioliittolaki/perheasiodensovittelu.html>

Брошура на Министерство на правосъдието относно съдебната медиация при спорове по упражняване на родителски права:

https://oikeus.fi/en/index/esitteet/expert-assistedmediationofcustodydisputes_2.html

Брошура на английски език: https://oikeus.fi/en/index/esitteet/expert-assistedmediationofcustodydisputes_2.html

Национален институт за здраве и благосъстояние, Наръчник за защита на детето, семейна медиация:

<https://www.thl.fi/fi/web/lastensuojelun-kasikirja/tyoprosessi/erityiskysymykset/lapsen-asema-erotilanteessa/perheasioiden-sovittelu>

Процедура на Финландската адвокатска колегия за уреждане на семейноправни дела по взаимно съгласие:

<https://asianajaliitto.fi/>

Финландски форум за медиация:

<http://www.ssf-ffm.com/index.php>

Национално законодателство

Специални разпоредби относно семейната медиация са включени в следните закони:

Закон за брака (234/1929):

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1929/19290234?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=avioliittolaki#O1L5>

Закон за родителски права върху децата и правото на лични отношения (361/1983):

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1983/19830361>

Закон за упражняване на родителски права върху децата и правото на лични отношения (619/1996):

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19960619>

Закон за медиацията в граждански дела и потвърждаване на споразумения в общи съдилища (394/2011):

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110394>

Последна актуализация: 19/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Швеция

Семейна медиация

Основен принцип на шведското право е, че решенията, основани на постигнато съгласие (консенсусни решения), са най-добри за детето. Поради това правилата са формулирани по такъв начин, че първо трябва да се направи опит родителите да бъдат убедени да постигнат споразумение по въпросите, засягащи техните деца.

С кого да се осъществи контакт

Социалните служби носят специална отговорност и трябва, наред с други неща, да предлагат на родителите процедурата по помирение (*samarbetssamtal*). С процеса по съгласуване се цели да се помогне на родителите да постигнат споразумение; вж. допълнителна информация за процеса на [помирението](#). Ако родителите са съгласни, тяхното консенсусно решение може да бъде включено в споразумение, което се одобрява от социалните служби. Съдилищата също носят отговорност първо да се опитат да постигнат консенсусно споразумение между родителите. Ако този опит е неуспешен, съдът може да разпорежи процес на помирение или медиация (*medling*).

В коя област е допустимо или най-често се прибегва до медиация?

Семейната медиация при дела пред съда е предназначена да се използва, когато например процесът на помирение не е дал резултат, но все още се смята, че има възможност родителите да се споразумеят по въпроси, засягащи техните деца.

Има ли специални правила, които да се следват?

Съдът решава кой да бъде назначен за медиатор. Решението, с което се назначава медиация, само по себе си не изисква съгласието на страните, но за медиатора може да е трудно да изпълни своята задача, ако даден родител активно се противопоставя на назначаването на медиатор. След консултация със съда, медиаторът решава как да бъде организирана медиацията. Няма кодекс на поведение или подобен на него текст за медиаторите.

Информация и обучение

Няма национална организация за обучение на медиатори.

Колко струва медиацията?

Медиаторите имат право на разумно възнаграждение за покриване на техния труд, време и разноски. Това възнаграждение се заплаща от държавата.

Последна актуализация: 25/01/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Англия и Уелс

Процедура за семейна медиация

Семейната медиация е доброволен процес. Въпреки това от април 2014 г. в Англия и Уелс всички ищци (а не само тези, които получават публично финансиране) трябва да обмислят използването на медиация, като участват в среща за медиация и оценка (*MIAM*), преди да могат да подадат молба до съда, освен ако не се прилагат изключения, като например домашно насилие. Очаква се бъдещият ответник да присъства, ако бъде поканен. Ако ищецът продължи с подаване на молба в съда, той трябва да попълни съответния раздел в молбата си, за да покаже или че е освободен от присъствие на *MIAM*, или че е присъствал на *MIAM* и медиацията не е била сметена за подходящо средство, или че е участвал в медиация и тя се е провалила или не са могли да решат всички проблеми.

Допълнителни публични информационни материали относно семейната медиация могат да бъдат намерени на [вебсайта на правителството на Обединеното кралство](#).

Правната помощ остава на разположение за семейна медиация и за правни консултации в подкрепа на семейната медиация. Можете да научите повече за правната помощ, включително дали отговаряте на условията за получаване на правна помощ, на следния [вебсайт](#).

Професия семеен медиатор

Семейната медиация е саморегулираща се професия, която се състои от няколко членуващи организации, към които са свързани медиаторите. Тези членуващи организации са представлявани от организацията шапка — Съвета за семейна медиация (*Family Mediation Council*). Съветът за семейна медиация е създаден, за да уеднаквява стандартите за семейна медиация в Англия и Уелс, и представлява членуващите си организации и специалистите по семейна медиация в отношенията на професията с държавата.

Семейните медиатори произхождат от различни професионални среди, включително юристи, терапевти и социални работници. Различните членуващи организации/организации за акредитация поддържат свои собствени набори от стандарти за обучение и професионални стандарти, които включват изискванията за обучение. Съветът за стандарти за семейна медиация (*Family Mediation Standards Board*) е създаден, за да наблюдава и регламентира стандартите за семейна медиация на членуващите в Съвета за семейна медиация организации.

Съветът за семейна медиация е неправителствена организация и играе централна роля сред членуващите в него организации, които са неправителствени организации/сдружения и членове учредители на Съвета за семейна медиация. Най-важните от тях са:

- [Групата за APC \(ADR Group\)](#)
- [Сдружението на семейните медиатори \(Family Mediators Association\)](#)
- [Националната семейна медиация \(National Family Mediation\)](#)
- [Колегията на медиаторите \(College of Mediators\)](#)
- [Resolution](#)
- [Правното общество \(The Law Society\)](#)

Акредитиран семеен медиатор можете да намерите на [уебсайта на Съвета за семейна медиация](#).

Медиатор във вашия район можете да намерите чрез инструмента [„Намиране на местен медиатор“](#).

Последна актуализация: 11/02/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Северна Ирландия

Процедура за семейна медиация

Семейната медиация е изцяло доброволен процес и понастоящем в Северна Ирландия няма изискване да се обмисли решаване на спора чрез медиация, преди да се подаде молба до съда. Съдилищата обаче подкрепят този подход и насърчават използването му в подходящи случаи. Въпреки че процесът, който следва да се приложи, не е уреден в закона, по принцип съдилищата разрешават отлагане по дела, по които има вероятност въпросите да може да бъдат решени чрез медиация. Страните могат също така да подадат молба до съда за това на постигнато чрез медиация споразумение да бъде придадена изпълнителна сила, все едно то е било разпоредено от съда.

В някои случаи съществува публично финансиране. Агенцията за юридически услуги на Северна Ирландия е покривала разходите за някои производства по медиация от средствата за правна помощ, а Министерство на здравеопазването, социалните грижи и обществената безопасност понастоящем предоставя финансиране за досъдебна медиация по семейноправни спорове. Допълнителна информация може да бъде получена от уебсайта на [Семейно подпомагане — Северна Ирландия](#).

Професия семеен медиатор

Обучението и акредитацията не са нормативно уредени от правителството. Професията е саморегулираща се и изискванията за квалификация и опит са различни в зависимост от свързаните професионални организации. Допълнителна информация може да бъде получена от уебсайтовете на доставчиците на такива услуги и информационната брошура относно алтернативите на съдебното решаване на спорове в Северна Ирландия, която е на разположение на уебсайта на [NI Direct](#).

Последна актуализация: 11/02/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Шотландия

Професия семеен медиатор

Правителството на Шотландия насърчава използването на алтернативни способности за решаване на спорове (АРС), включително медиацията, за решаването на семейни спорове, въпреки че медиацията не е подходяща, когато има домашно насилие. Семейната медиация обикновено е доброволен процес. В Шотландия няма задължение за използване на АРС или медиация, въпреки че след завеждането на дело в съда съдията може да поиска започването на медиация.

Ако търсите принудително изпълнение на съдържанието на споразумение, постигнато в резултат на медиация в Шотландия, можете да следвате една от следните процедури:

- Може да подадете молба до Върховния съд по граждански дела (*Court of Session*) или до шерифски съд (*Sheriff Court*), с която да поискате от съда да „наложи“ своята власт върху споразумението, постигнато чрез медиация. Това означава, че съдът използва правомощията си, за да измени споразумението за медиация в съдебно разпоредение.
- Като алтернатива, „самодоказващи се“ писмени споразумения могат да бъдат вписани за изпълнение в регистъра на Върховният съд по граждански дела (*Books of Council and Session*) или в регистъра на шерифския съд (*Sheriff Court Books*). Самодоказващ се документ е документ, който отговаря на формалностите, за да бъде третиран като подписан, без да е необходимо да се представят други доказателства. Правилата за самодоказващите се документи се съдържат в Закона за писмените актове в Шотландия (*Requirements of Writing (Scotland) Act*) от 1995 г. За да бъде вписано споразумението в регистъра на Върховния съд по граждански дела, следва да подадете молба до Службата по [регистрите на Шотландия](#) (*Keeper of the Registers of Scotland*).

Когато дадено споразумение е вписано за изпълнение, документът става автентичен акт.

Споразумения, които са били одобрени от съда или вписани по един от начините, посочени по-горе, подлежат на изпълнение в други държави — членки на ЕС.

Информация относно медиацията в Шотландия може да бъде намерена на уебсайта на [Мрежата за медиация на Шотландия](#) (*Scottish Mediation Network*).

Национално законодателство за семейна медиация

Тъй като не съществува задължение за използването на медиация по семейноправни спорове, националното законодателство е сравнително малко.

 Законът за доказателствата по граждански дела (семейна медиация) (Шотландия) от 1995 г. обаче предвижда, че в Шотландия информацията за случилото се по време на семейна медиация е недопустима като доказателство в граждански производства.

Последна актуализация: 11/02/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Семейна медиация - Гибралтар

Семейната медиация е доброволен процес. Съдилищата в Гибралтар насърчават медиацията в случаите, когато съществува реална възможност медиацията да помогне на страните да разрешат или смекчат различията помежду си. Съществуват различни правни специалисти, които са квалифицирани медиатори. Те могат да получат указания да посредничат при семейни спорове. Освен това, екипът по въпросите на семейството и децата в рамките на социалните служби също предприема медиация със страни, които са насочени към него от съдилищата. Няма законодателство относно семейната медиация.

Няма уебсайт, на който може да бъде намерен списък на семейните медиатори, нито такъв, който предоставя информация относно семейната медиация или медиацията по принцип.

Последна актуализация: 11/02/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.